

BELLORI, GIOVANNI PIETRO

**Veterum illustrium
philosophorum, poetarum,
rhetorum et oratorum
imagines**

Pars Secunda Imagines Vetervm Illvstrivm
Poetarym

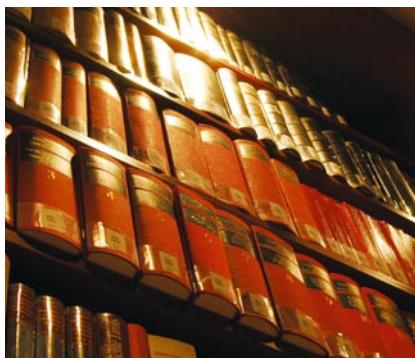
De Rubeis
Roma
1685

eod | books2ebooks.eu

digitalisiert an der
Universitätsbibliothek
Wien

digitised at Vienna
University Library

books2ebooks – Millions of books just a mouse click away!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook. Pay online with a credit card of your choice and build up your personal digital library!

What is an EOD eBook?

An EOD eBook is a digitised book delivered in the form of a PDF file. In the advanced version, the file contains the image of the scanned original book as well as the automatically recognised full text. Of course marks, notations and other notes in the margins present in the original volume will also appear in this file.

How to order an EOD eBook?

Wherever you see this button, you can order eBooks directly from the online catalogue of a library. Just search the catalogue and select the book you need.

A user friendly interface will guide you through the ordering process. You will receive a confirmation e-mail and you will be able to track your order at your personal tracing site.

How to buy an EOD eBook?

Once the book has been digitised and is ready for downloading you will have several payment options. The most convenient option is to use your credit card and pay via a secure transaction mode. After your payment has been received, you will be able to download the eBook.

Standard EOD eBook – How to use

You receive one single file in the form of a PDF file. You can browse, print and build up your own collection in a convenient manner.

Print

Print out the whole book or only some pages.

Browse

Use the PDF reader and enjoy browsing and zooming with your standard day-to-day-software. There is no need to install other software.

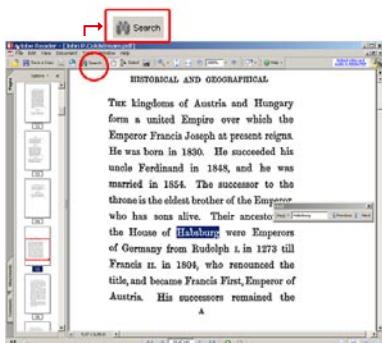
Build up your own collection

The whole book is comprised in one file. Take the book with you on your portable device and build up your personal digital library.

Advanced EOD eBook - How to use

Search & Find

Print out the whole book or only some pages.

With the in-built search feature of your PDF reader, you can browse the book for individual words or part of a word.

Use the binocular symbol in the toolbar or the keyboard shortcut (Ctrl+F) to search for a certain word. "Habsburg" is being searched for in this example. The finding is highlighted.

Copy & Paste Text

Click on the “Select Tool” in the toolbar and select all the text you want to copy within the PDF file. Then open your word processor and paste the copied text there e.g. in Microsoft Word, click on the Edit menu or use the keyboard shortcut (Ctrl+V) in order to Paste the text into your document.

Copy & Paste Images

If you want to copy and paste an image, use the “Snapshot Tool” from the toolbar menu and paste the picture into the designated programme (e.g. word processor or an image processing programme).

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions. EOD provides access to digitized documents strictly for personal, non-commercial purposes.

Terms and Conditions in English: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/en/agb.html>

Terms and Conditions in German: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/de/agb.html>

More eBooks

More eBooks are available at <http://books2ebooks.eu>

Universitätsbibliothek Wien

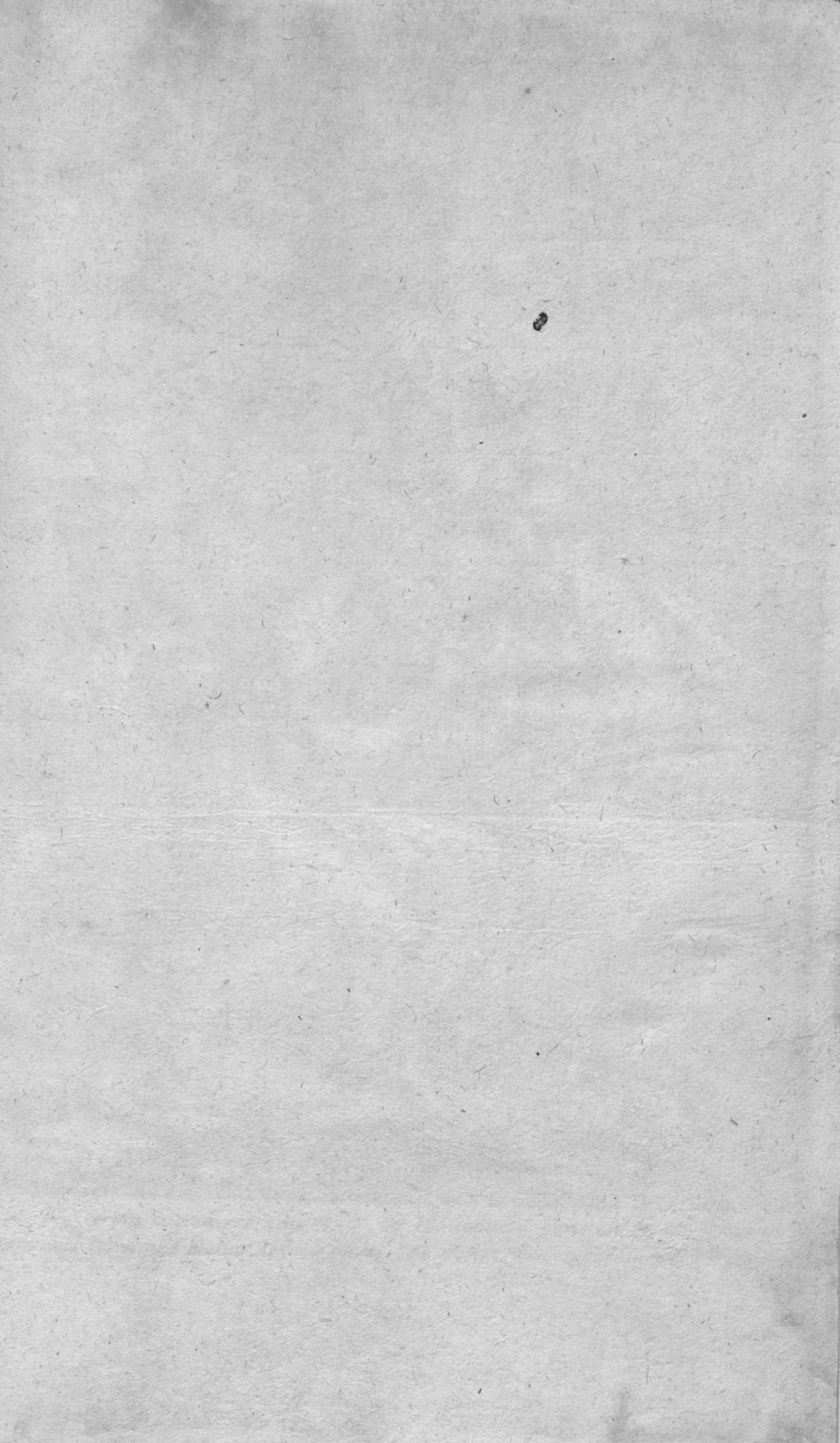
II
178.827

A

~~H. E. S.~~
~~L.H.S.~~

78 C.

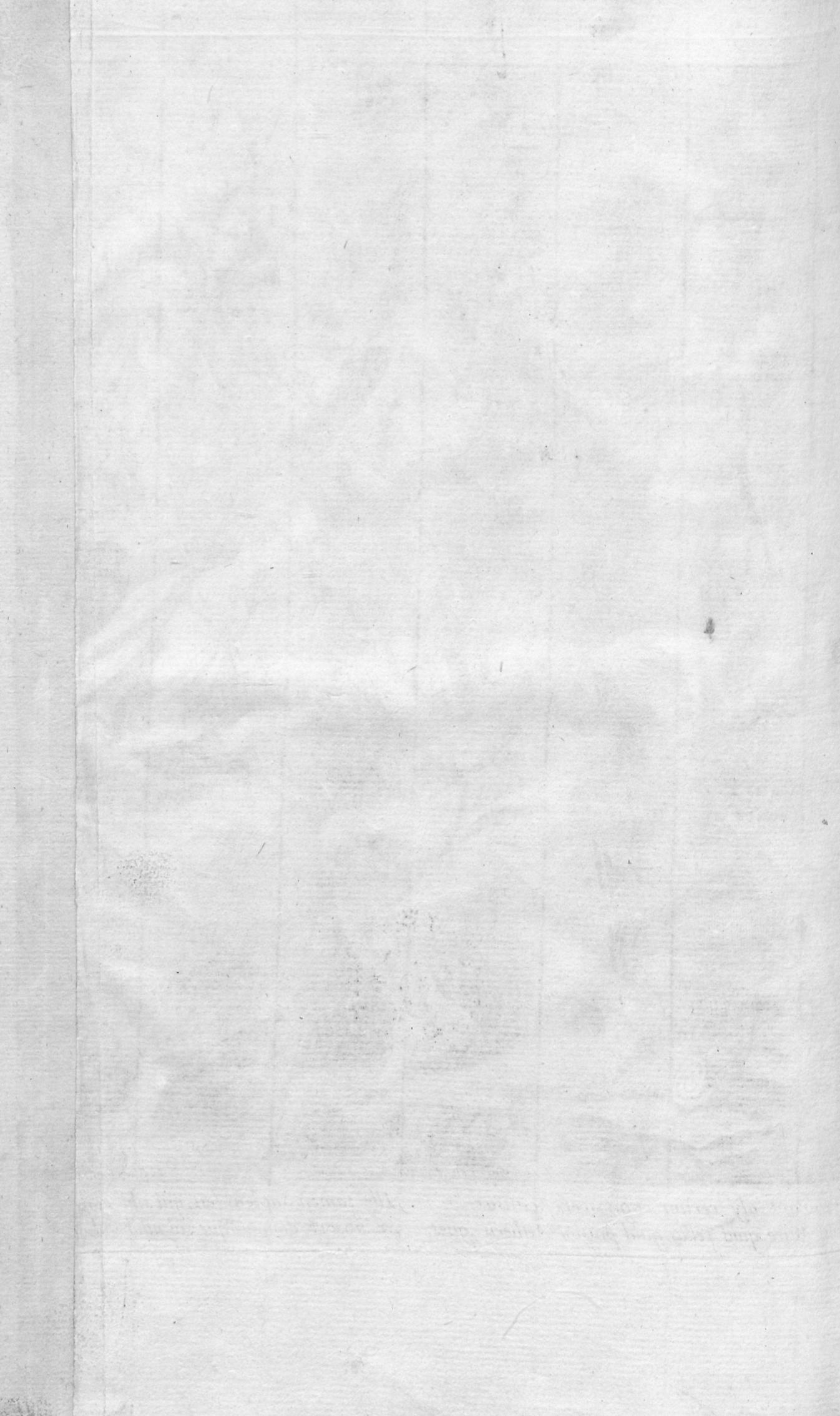

Hyacinthus Calandractus inuen. e dalm.

J. Blondeau Sculp.

Inquirant alij rerum cognoscere causas,
Quid Mare, quid Tellus, quid possint Aetheris ignes;

Ille tamen Sapiens est, qui sibi conscius ut
SE NOSCIT, dominusque sui nihil indiget extr

VETERVM ILLVSTRIVM
PHILOSOPHORVM
POETARVM
RHETORVM ET ORATORVM
IMAGINES

Ex vetustis Nummis, Gemmis, Hermis, Marmoribus,
alijsque Antiquis Monumentis

Carli desumptæ . *Gemmæ: 1736.*

A IO: PETRO BELLORIO.

CHRISTINAE REGINAE AVG VSTAE

Bibliothecario , & Antiquario Expositionibus Illustratæ .

ROMAE , Apud Io: Iacobum de Rubeis ad Templum S. Mariæ de Pace
suis sumptibus, & cura, cum Priuilegio Summi Pontificis .

M D C L X X X V .

Superiorum permisso .

VETERAM ILLUSTRIAM
PHILOSOPHORVM
POETARVM
^{II}
MVRA TO RAY ET MURATORVM
178827
IMAGINES

Ex auctiis Nuntiis, Genuis, Herbis, Marmoriis,

Philippis Amidis Monumeatis

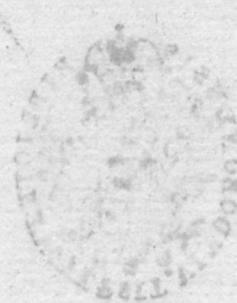
gembris

Cris

A 10: PETRO BELLORIO.

CHRISTINAE REGINAE AUGUSTAE

D. G. Imperator. D. G. Augustae Prodigiorum Imperat.

ROMAE, Vnde Ioh: Jacobus de Hoffm: Thalberg: Minis: 50: Febr:

1788. pars quadruplicata: cum Philippi Sennii Picturis.

M D C L X X X A

S: UNIVERSITATIS: IMP: AUSTRIENSIS: LIBRARIA:

HIERONYMVS S.R.E DIACONVS CARDINALIS
CASANATE NEAPOLITANVS.
DIE XII.IVNII MDCLXXIII.

Ferdin.Vo et Pinx.

Alb.Clouet Sculp.

Io.Jacobus de Rubelis formis Romæ ad Temp.Pacis cū Priu.S.P.

ГИМНАЗИЯ
САНКТ-ПЕТЕРБУРГСКАЯ
ПОДЛЕНИЯ ПРИЧАСТИЯ

EMINENTISSIMO , AC REVERENDISSIMO
P R I N C I P I
H I E R O N Y M O
C A S A N A T E
S . R . E .
C A R D I N A L I .

MAGINES Illustrium Antiquorum,,
qui Philosophia, Poësi, atque Orato-
ria arte claruere , meis typis editurus
in lucem , Tu mihi Auspex occurris
EMINENTISSIME PRINCEPS ,
cui proditum Opus inscribam . Is
enim es , qui eximijs animi dotibus à
Maioribus traditis, doctrina , ac magnarum rerum vſu
adeò præcellis , vt perennem Sapientiæ famam Tibi
comparaueris . Plurimis sanè muneribus , & honoris-
bus spectatus , inter Sacri Senatus maiora lumina, cun-
ctos in Tui venerationem rapis ; siquidem non satis
laudis habes , litterarum studia mente , animoque com-
plecti,

plecti , sed & hospitibus Musis domicilium præstas , se-
lectis vndique optimis Codicibus , omniumque disci-
plinarum monumentis , quæ Tuam Bibliothecam instru-
unt , Tuamque in ijs comparandis munificentiam te-
stantur . Hæc profectò cum admodum digna sint , di-
gnior tamen es Tu , qui in Te vno cuncta colligis , &
possides ; Religione , Pietate , cæterisque Virtutibus
ad summam laudem præfulgentibus . Quamobrem
Imagini ipsas , quæ sapientiæ Tuæ simulacra sunt ,
immortali Nomi Ni Tu sacro , votaque obsequentis-
fimi animi mei erga Te expleo , qui mihi Tu Patroci-
nio ades , & faues . Interim Deum Optimum Maxi-
mum precor , vt diu Te Ecclesiæ , ac publico bono pre-
stet incolumem .

E. T.

Humillimus & Obsequentiss. Seruus

Io: Jacobus de Rubeis

LECTORI

IO: PETRVS BELLORIVS.

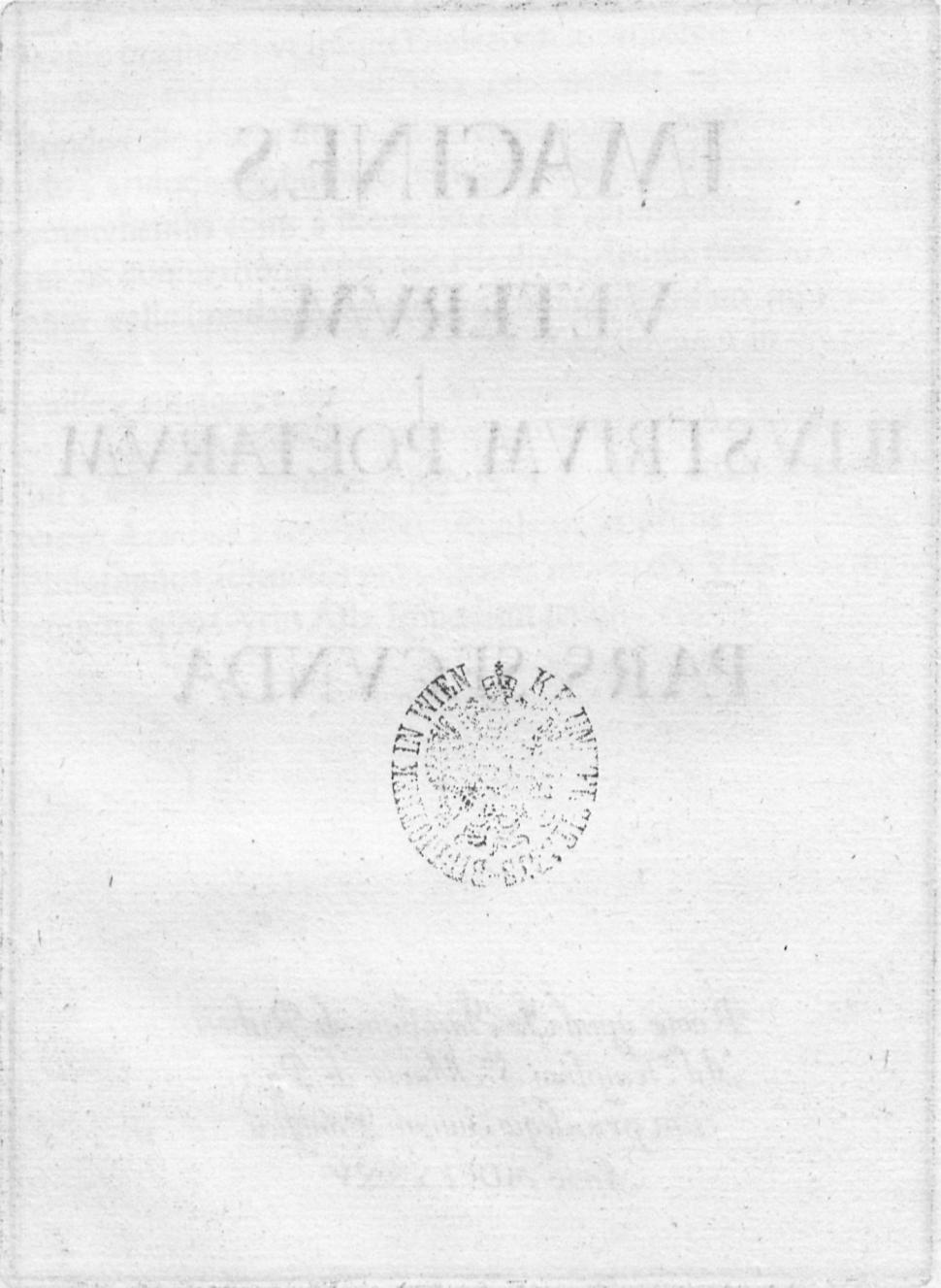

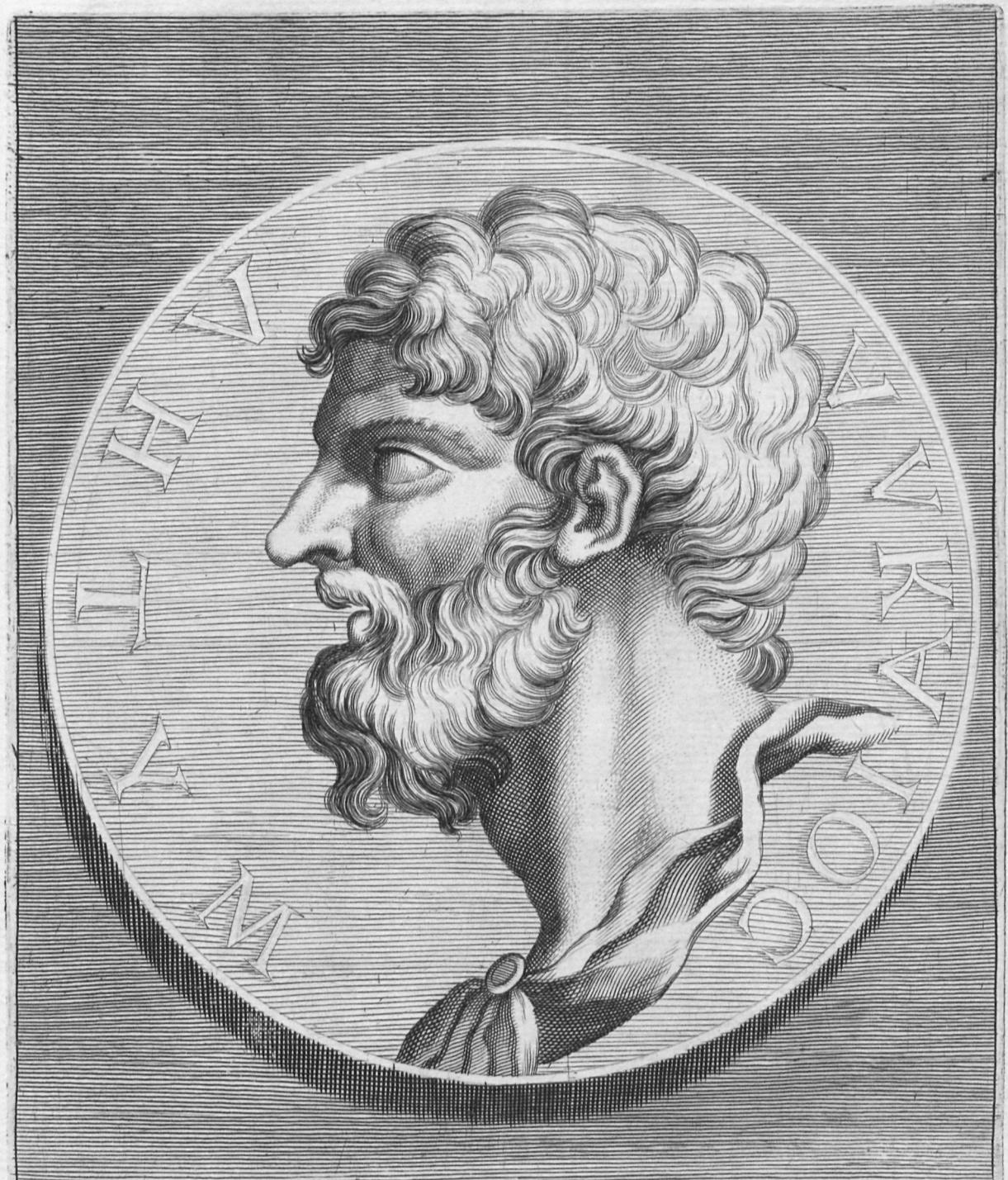
Ost diuturnam Barbarorum , ac Temporis saeuitiam , qua ingenuæ artes , ac bona cuncta periere , cum tandem indulgentia Numinis , summorumque Virorum conatibus nouæ dies illuxit , ac litterarum studia , quasi ab Orco reuocata , rursus reuixere , omnis rediit Musarum Chorus , atque in sublimi vetus bonos effulgit . Non enim tantum collapsa Gymnasia , ac disiecta scientiarum domicilia iterum excitato fastigio , pristinam faciem resumperunt , verum etiam prisco disciplinarum cultu , ac ornamentiis ad elegantiam restitutis , veteri peplo attrito , se noua clamyde Pallas induit , & accinxit . Quare in Scholis , Porticibus , & Bibliothecis viuunt hodie , & loquuntur illæ immortales animæ , quæ nos erudiunt , ac docent , nosque simul earum aspectu fruimur : imaginibus scilicet , ac signis ad viuum expressis , quæ studiosa iuuentus è ruinis , atque à vetustate vindicauit ; queque nostros oculos explet , animosque concitant ad virtutem . Idcirco contemplari licet hinc sapientæ Magistros Platonem , & Aristotelем , inde Musarum Antistites Homerum , & Virgilium : & alia ex parte se palam exhibent eloquentiæ Principes Demosthenes , & Tullius , ceterique Parnassi incolæ , Phœbique sodales . Si huius tam præclari decoris auctores quæramus , Athenienses primi Mineruæ , scientiarum præsidi , & Mercurio eloquentiæ Deo iunctas simul statuas , quas Hermathenas vocant , erexere . Idem bonus datus est postea sapientiæ cultoribus , qui sibi , & patriæ inclauerunt ; Hermas , & Imagines ex marmore , & ære , priuatim , & publicè ponentes , ut quisquis gloriosos vultus inspiceret , admoneretur ad præclaræ facinora , ac illos præsentes , quos imitaretur , haberet . Romæ postea hoc fuit Asinij Pollionis inuentum , ornandi scilicet Bibliothecas doctorum Virorum signis , & imaginibus , quarum studio flagrasse etiam Pomponium Atticum , & Marcum Terrentium Varronem , auctor est Plinius . Origo nempè plena virtutis intueri multas post ètates , nobis obuias , præsentesque illorum facies , quorum ingenia in ijsdem locis excolimus , & admiramur . Hanc insignem laudem apud Nostros consecutus est Fulvius Vrsinus , recentis sæculi Varro , qui Illustrium Virorum Imagines ab ævo superstites , quotquot reperiri potuerunt , siue marmore sculptas , & ære ductas , siue gemmis , lapidibus , anulis , & sigillis cælatas , nummisque signatas in sua Bibliotheca

collegit, ac protulit in lucem. Eadem postea Theodori Gallæi opera Romæ delineatas, atque Antuerpiæ ære incisas ex eiusdem Vrsini, & Gasparis Scioppij notis Ioannes Faber Bambergensis Medicinæ Docttor, & Professor in Romana Accademia eruditissimo Commentario illustravit. Quòd verò Fuluianæ Imagines permixtè Heroas, Reges, Duces, aliosque fortitudine, ac fama præstantes, simulque Philosophos, ac litteris illustres viros complectetur, ex multorum sententia, ac voto placuit hos ab illis secernere. Quo consilio habito, veterum Litteratorum hominum vultus, quos suos & Græcia, & Latium extollit, selegit, plurimosque insuper alios addidimus, qui post Fuluianam collectionem prodierunt. Cunctos verò in tres series diuisimus, Philosophorum, Poëtarum, ac Rhetorum; eorumque singulis breues Expositiones, siue Elogia subiecimus, quæ ipsorum ingenia, & laudes, seu vitæ breuiarium indicarent. In ijs autem exponendis ipsius Fabri vestigia secuti sumus, ab eius Commentarijs, cuncta, quæ adiumento forent ad explicationem, mutuati. Dum verò, Lector, hos immortales vultus intuendos tibi proponimus, enixè rogamus, ut nostrum studium, qualecumque sit, hilari animo, parique voluntate accipias, quæ iniucem auspicarnur, ut inclytæ Imagines, quarum frueris adspectu, Tibi incitamento sint ad virtutem ipsam, ac sapientiam comparandam, Q. Maximi, ac Publij Scipionis exemplo, à quibus sepe se audijisse Crispus Sallustius affirmat: cum suorum Imagines intuerentur, animum sibi ad virtutem vehementer accendi, quod est omnium nostrarum virium, operumque in hac mortali vita bonum.

IMAGINES
VETERVM
ILLVSTRIVM POETARVM
PARS SECUND

Rome apud Jo: Jacobum de Rubeis
Ad Templum Ste Marie de Pace
cum priuilegio Summi Pontificis
Anno MDCLXXXV

ALCAEVS MYTILENAEVS

Vnius ex nouem Lyricis, qui apud Græcos celebrantur aureo plectro donatus
Apud Fulium Vrsinum in nomismate æreo

ÖSTERREICHISCHE NATIONALBIBLIOTHEK

in Wien
Gesetzliche Abgabe
der österreichischen Nationalbibliothek
unter der Leitung des Direktors

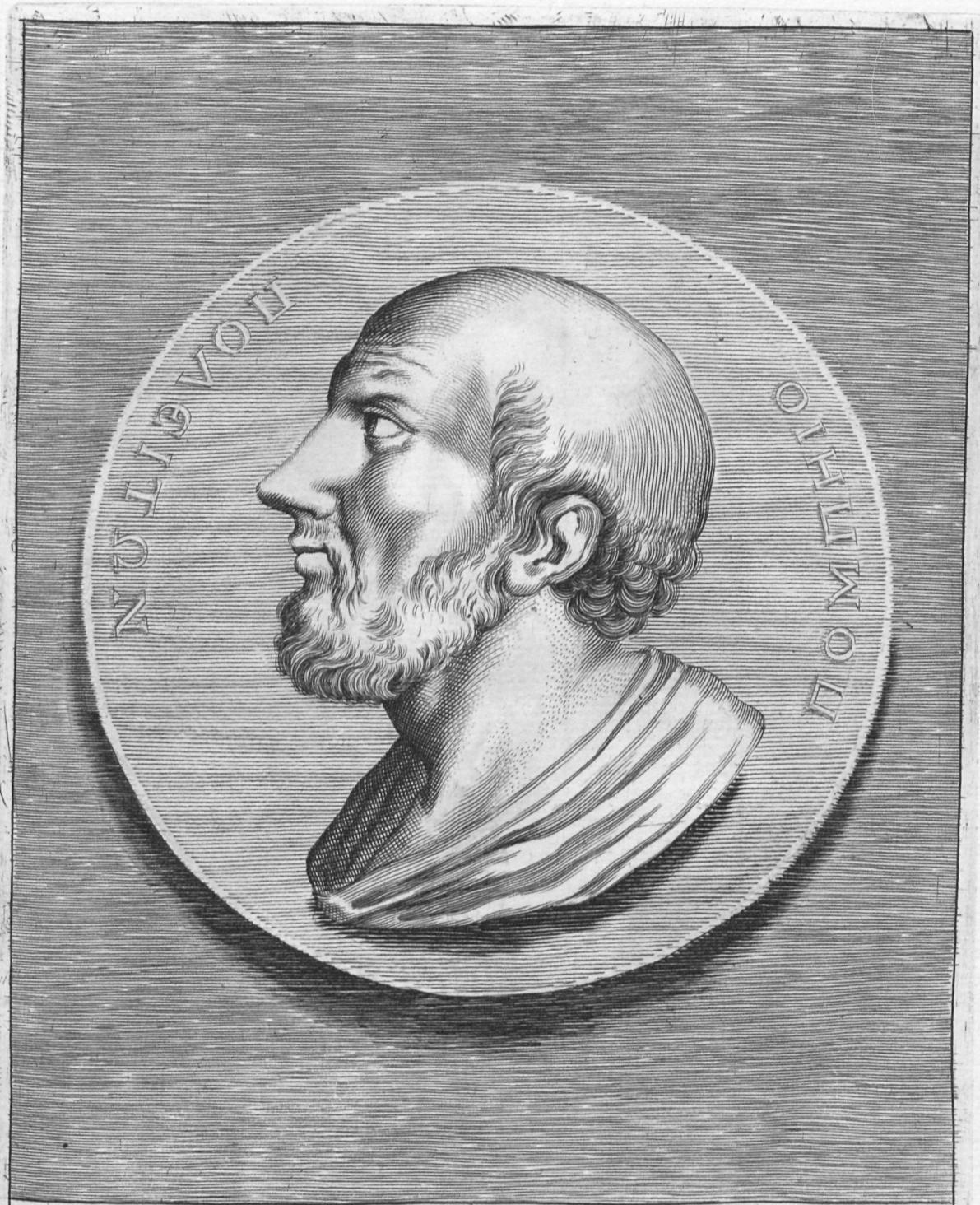
ANACREON

Inter celeberrimos Græcicæ lyricos adscriptus suis Odis niella instillauit

Apud Fulium Vrsinum in nomis mate æreo

ALBRECHT
VON
SCHILLER
Gesammelte
Werke
in
sechs
Bänden
mit
einem
Vorwort
des
Autors
und
einer
kritischen
Anmerkung
von
Johann
Hermann
Völker
mit
einem
Abdruck
der
handschriftlichen
Fassung
der
Schiller-Gedanken
aus
dem
Archiv
der
Universitätsbibliothek
in
Wien

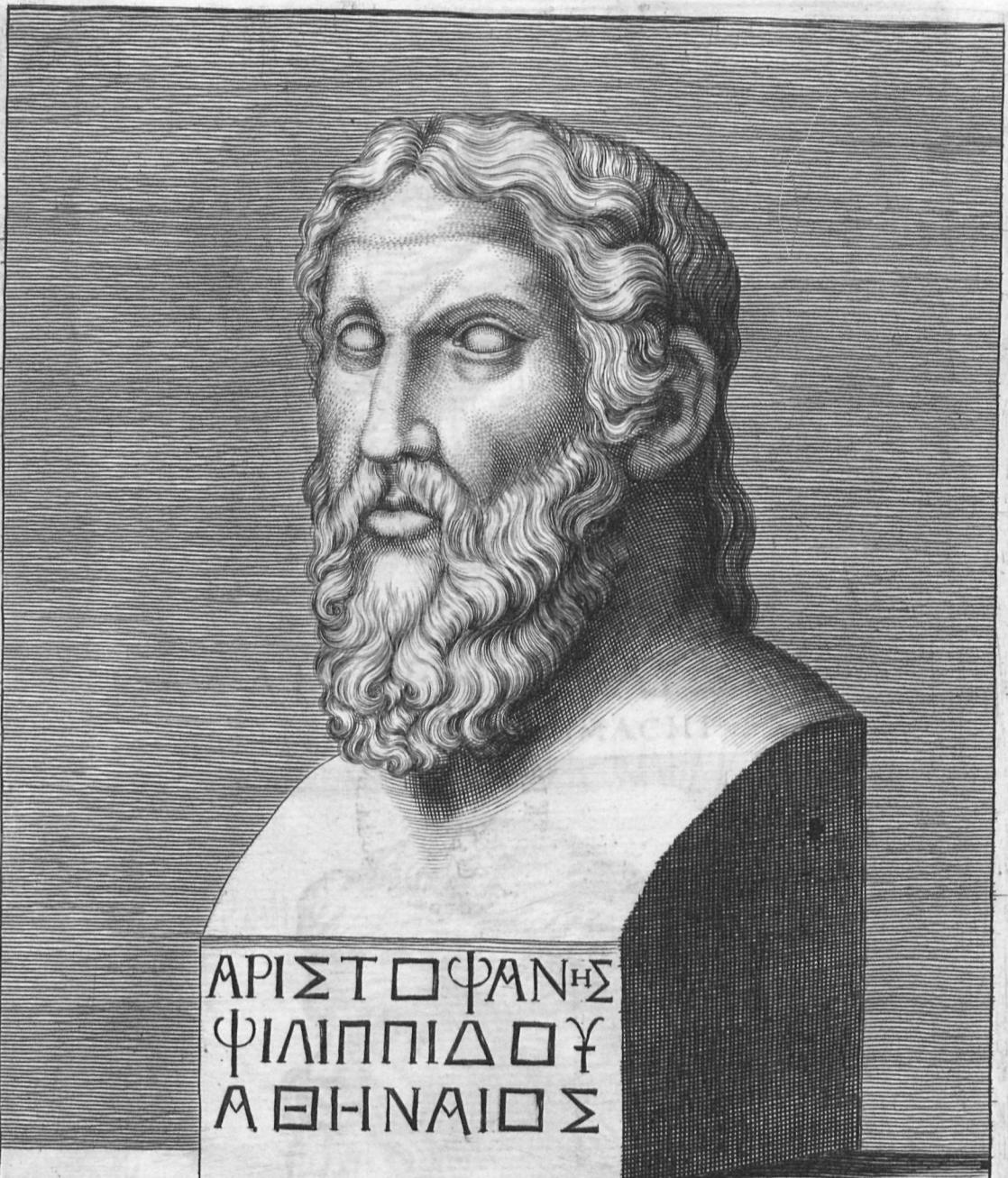

ARATVS
Astronomus Phænomenon Scriptor
In Numismatē æreo apud Fulium Vrsinum

VARIA

Astronomie, Meteorologie, Geographie,
in Numismatis esse quoque Volumen

ARISTOPHANES

Veteris Comœdîæ Poeta cum risu mordax

Apud Magnum Etruriæ ducem

ARISTOPHANES

Verses Comedies Logos Greek Drama Major

High Quality Editions from

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ· ΛΥΣΙΜ
CALLISTHENES LYSIMACHI

461

MEZA CHMEOZIAKA
CHMEOZIAKA MEZA

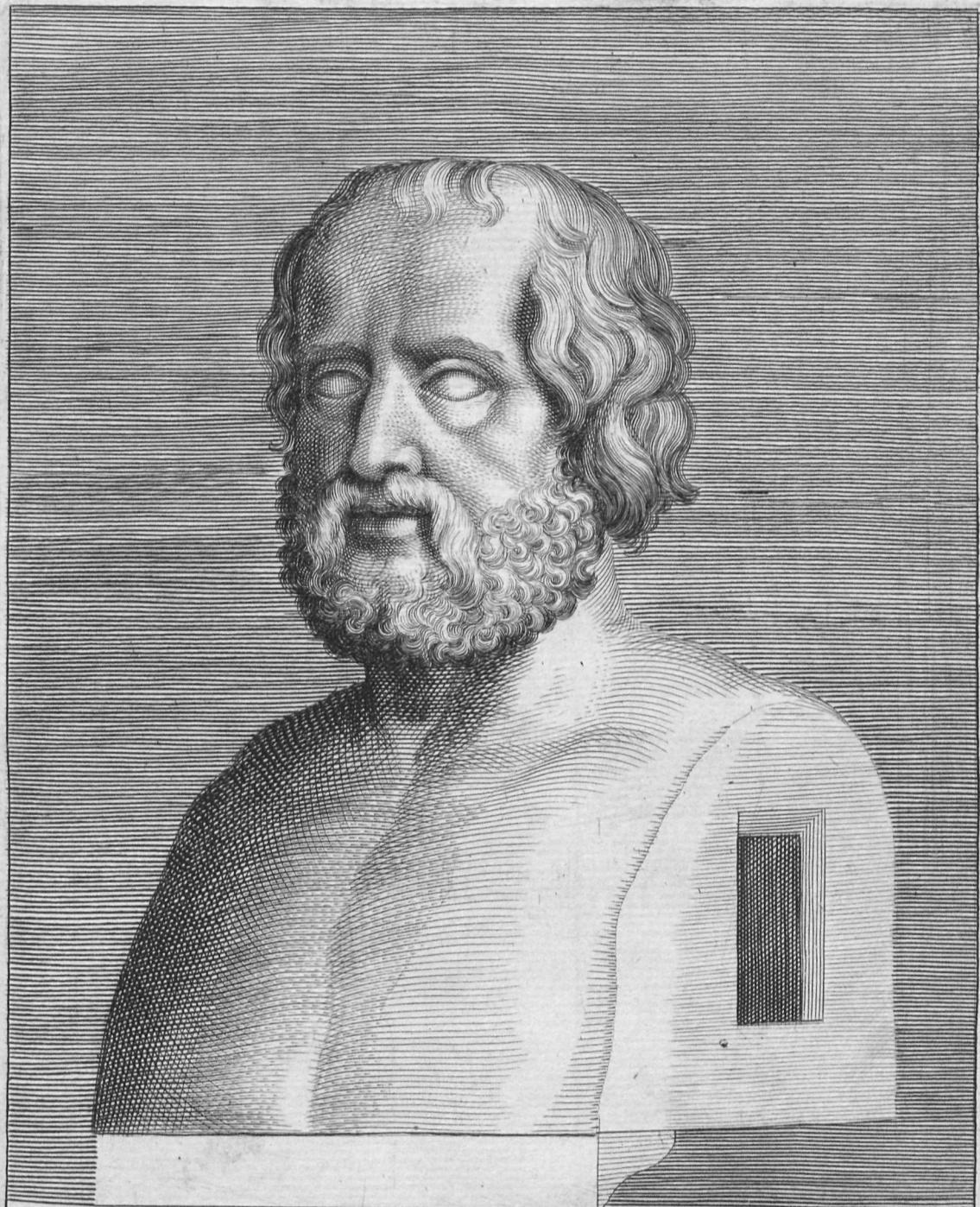

EVCHARIS LICINIAE.

DOCTA ERODITA OMNESARTES VIRGO VIXIT AN. XIII.
HEVS OCULE ERRANTE QVEI ASPICIS LETI DOMVS
MORARE GRESSVM ET TITVLUM NOSTRVM PERLEGE
AMOR PARENTEIS QVEM DEDIT NATAE SVAE
VBEI SE RELIQVIAE CONLOCARENT CORPORIS
HEIC VIRIDIS AETAS CVM FLORERET ARTIBVS
CRESCENTE ET AEVO GLORIAM CONSCENDERET
PROPERAVIT HORA TRISTIS FATALIS MEA
ET DENEGAVIT VITRA VEITAE SPIRITVM
DOCTA ERODITA PAENE MVSARVM MANV
QVAE MODO NOBILIVM LVDOS DECORAVI CHORO
ET GRAECA IN SCAENA PRIMA POPVLO APPARVI
EN HOC IN TVMVLO CINEREM NOSTRI CORPORIS
INFISTAE PARCAE DEPOSIEVNT CARMINE
STUDIVM PATRONAE CVRA AMOR LAVDES DECUS
SILENTAMBUSTOCORPORE ET LETO TACENT
RELIQUI FLETVM NATA GENITORI MEO
ET ANTECESSI GENITA POST LETI DIEM
BIS HIC SEPTENI MECVM NATALES DIES
TENEBRIS TENENTVR DITIS AETERNA DOMV
ROGO VTDISCEDENS TERRAM MIHI DICAS LEVEM

EVCHARIS

Licinia libera nobilis sui temporis siue saltatrix illa siue Mima

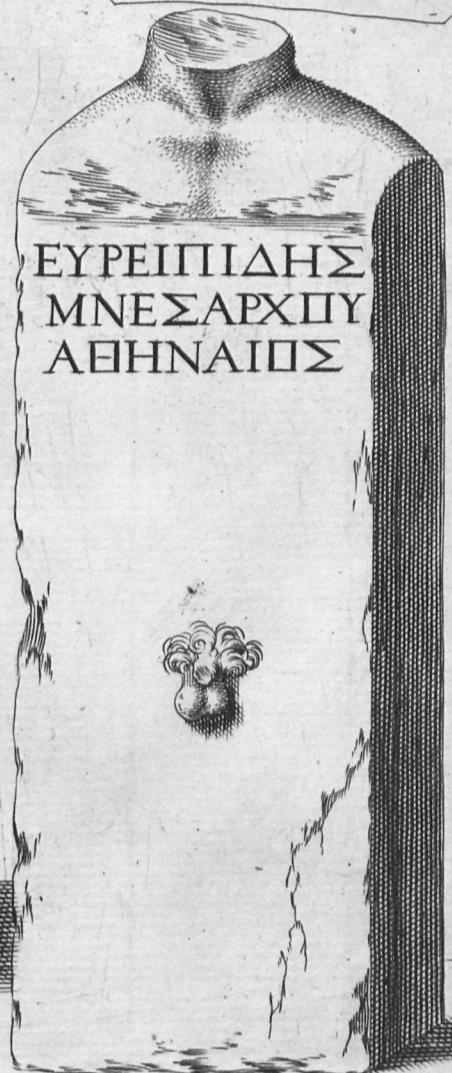

EVRIPIDES

Tragicus Illustris, Sophoclis amulus

Apud Ex: D. Gasparum de Haro, et Gusman, Catholicæ Maiestatis apud Innocentium XI Oratorem,
nunc Neapolitani Regni Proregis

EVRIPIDES
Apud Fulium Ursinum in marmore

HE SIODVS

Musarum Sacerdos, quem in Georgicis Virgilius est imitatus
Apud Fulium Vrsinum in marmore

270012345
Digitized by Google
Digitized by Google

ΗΣΙΟΔΟΣ
ΔΙΟΥ
ΑΣΚΡΑΙΠΣ

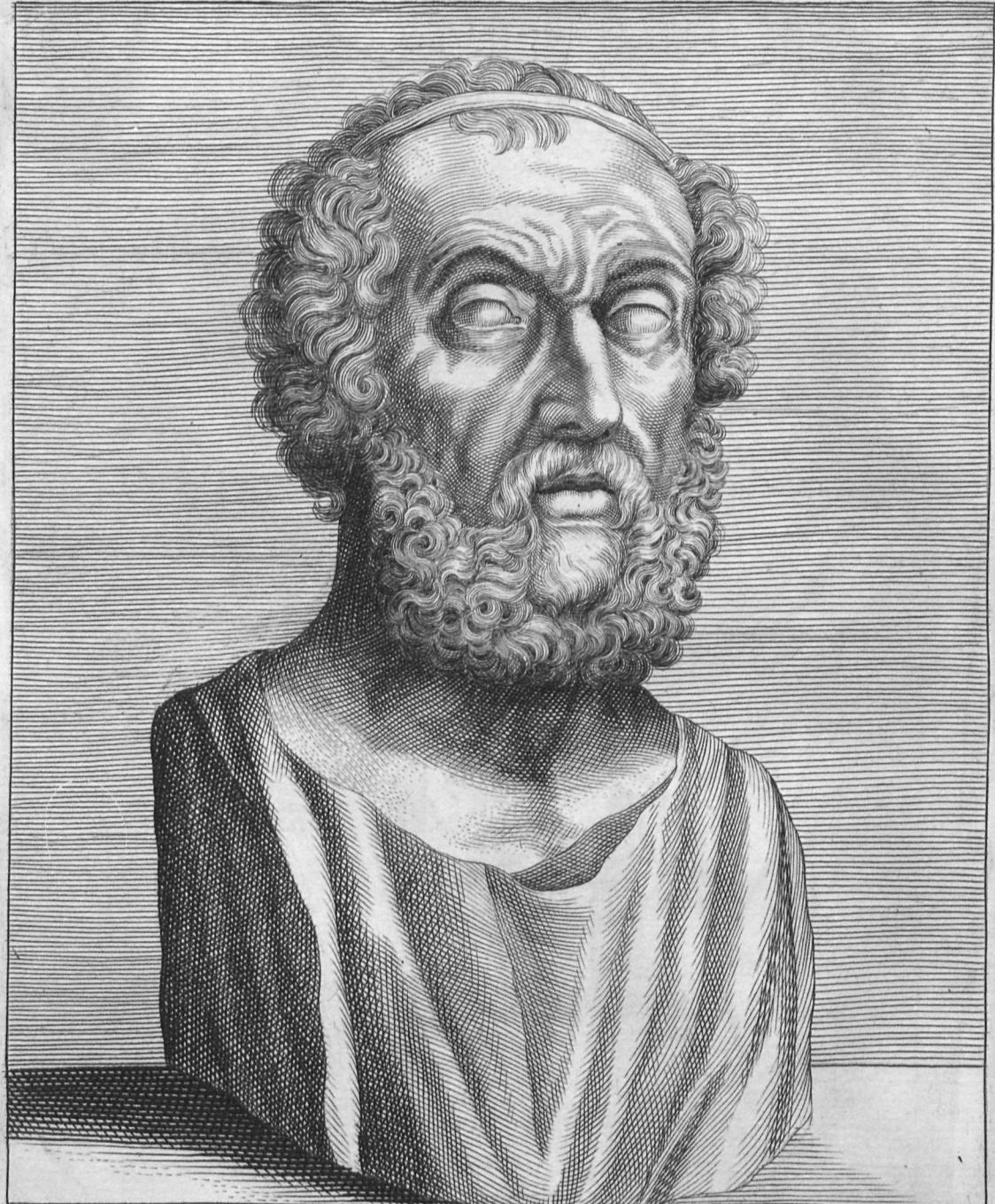

HE SIODVS

ЗДАНИЕ
УПРАВЛЕНИЯ
ЗПЛАТЫ

THE STATE LIBRARY

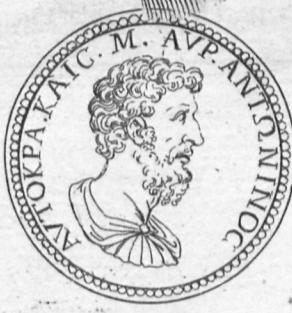
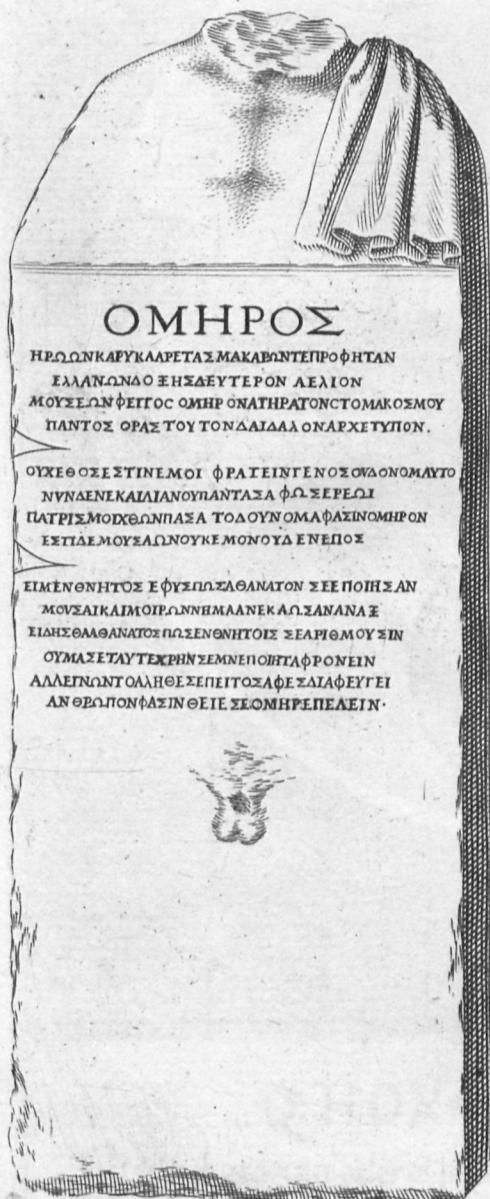

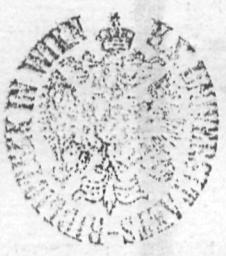
HOMERVS

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenæ, Orbis de patria certat Homere ^{tua}
Apud Cardinalem farnesium

HOME PAGE

Q. HORATIVS FLACCVS

Me doctarum ederæ præmia frontium Dīs miscent superis.

Ex Numismate in Thesauro Christianæ Reginæ Aug.

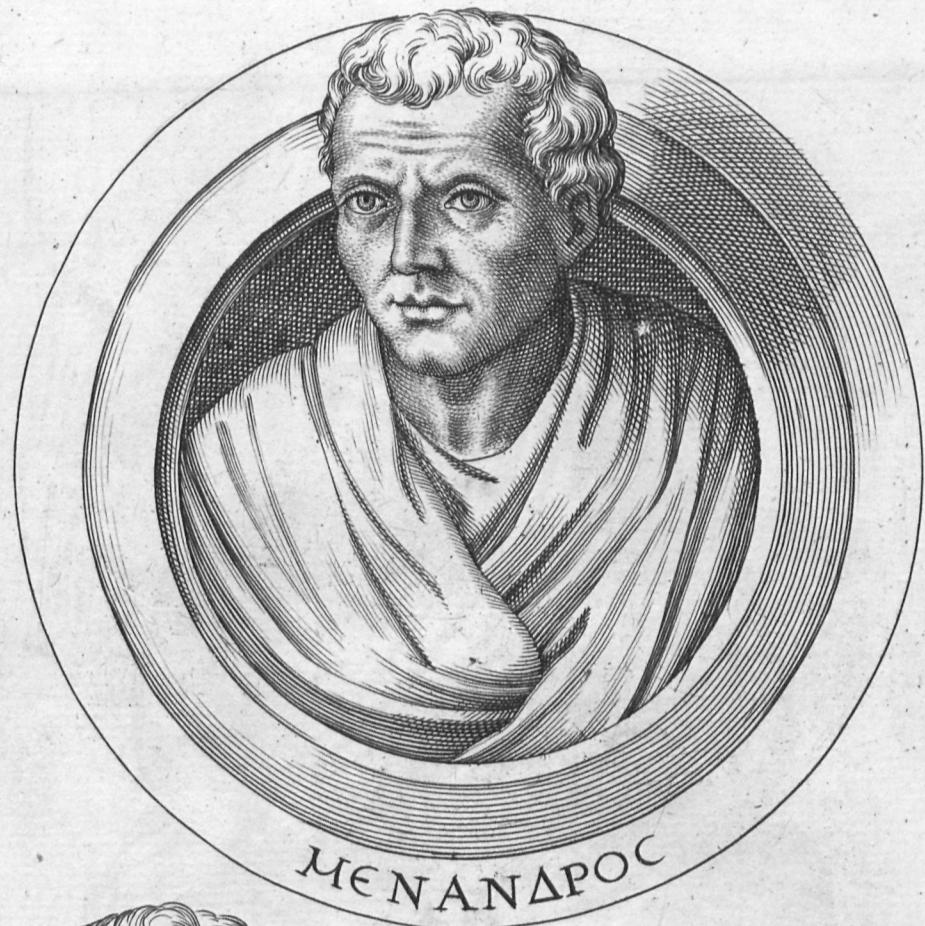
54.

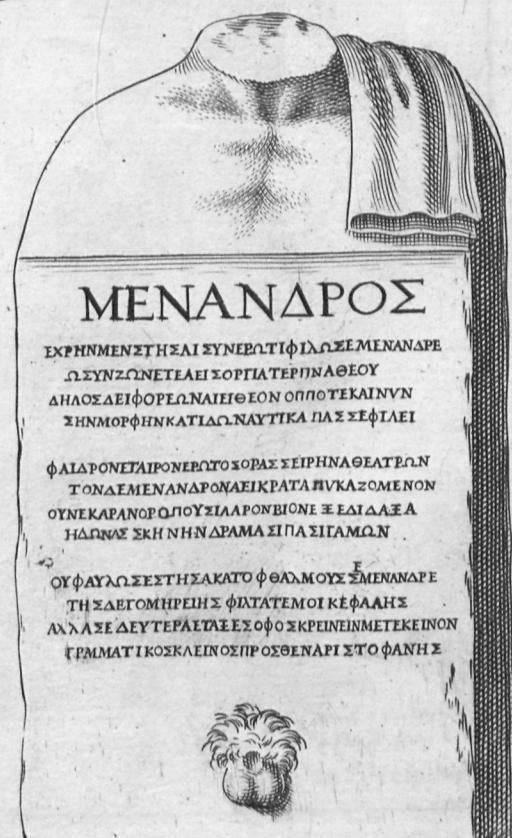
6. JUANES ETIACCA

Ms. geograph. 14. 1. 1. fol. 10 v. (partim) - fol. 11. (partim)

Ex j. 14. 1. 1. fol. 10 v. (partim) - fol. 11. (partim)

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

MENANDROS

ΕΧΡΗΜΝΗΣΤΗ ΣΑΙ ΣΥΝΕΡΓΤΙΦΙΔΩΣ ΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΩΣΥΝΖΣΙΝΕΤΕΛΕΙ ΣΟΡΠΙΑ ΤΕΡΠΙΝΑΘΕΟΥ
ΔΗΛΟΣ ΔΕΙΦΟΡΕΩΝ ΛΑΙΓΙΘΕΟΝ ΟΠΟΤΕΚΑΙΝVN
ΣΗΝΜΟΡΦΗΝΚΑΤΙΔΩΝ ΝΑΥΤΙΚΑ ΠΑΣ ΣΕΦΛΕΙ

ΦΑΙΔΡΟΝΕΤΑΙΡΟΝΕΡΩΤΟ ΧΟΡΑΣ ΣΕΙΡΗΝΑ ΘΕΑΤΡΩΝ
ΤΟΝΔΕΛΕΜΑΝΔΡΟΝ ΑΙΚΡΑΤΑ ΛΙΚΑΖΟΜΕΝΟΝ
ΟΥΝΕΚΑΡΑΝΟΡ ΟΠΟΥΣΙΛΑΡΟΝΒΙΟΝ ΞΕΔΙΔΑΞΑ
ΗΔΩΝΑΣ ΕΚΗ ΝΗΝ ΔΡΑΜΑ ΣΙΠΑ ΣΙΓΑΜΩΝ

ΟΥΦΑΥΛΩΣΣΕΤΗΣΛΑΚΑΤΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΣΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΤΗΣΔΕΓΟΜΗΡΕΙΣ ΦΙΛΑΤΑΤΕΜΟΙ ΚΕΦΑΛΗΣ
ΑΛΛΑΣΣΕ ΔΕΥΤΕΡΑΣΤΑΣ ΕΣΦΟΣ ΣΚΡΙΝΕΙΝ ΜΕΤΕΚΕΙΝΟΝ
ΓΡΙΜΜΑΤΙΚΟΣΚΛΕΙΝΟΣΠΡΟΣΘΕΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

MENANDER

Menander inter omnes nouis Comœdiæ Poëtas facile princeps
Apud Fulium Vrsinum in marmore

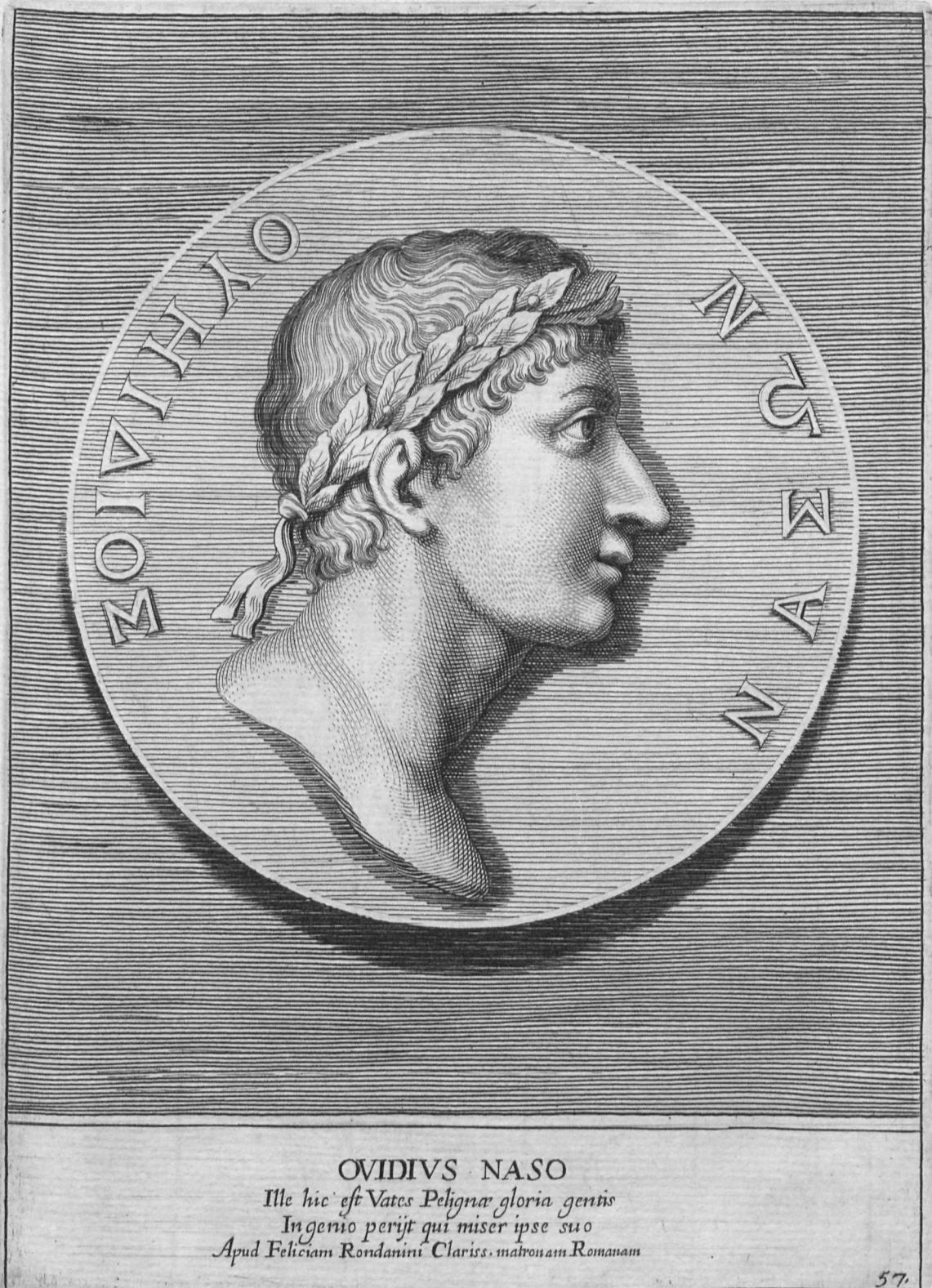
MOSCHION
Apud Fulium

ΜΟΣΧΙΩΝ

TA.
COMICVS POE
Vrsinum in marmore
56.

HOCHWERTHIGES
MATERIAL

OVIDIUS NASO
Ille hic est Vates Pelignar gloria gentis
In genio perijt qui miser ipse suo
Apud Feliciam Rondanini Clariss. matronam Romanam

ONLINE-NR. 02

Digitized by the Internet Archive
in cooperation with the University of Toronto
Digitized by the Internet Archive
in cooperation with the University of Toronto

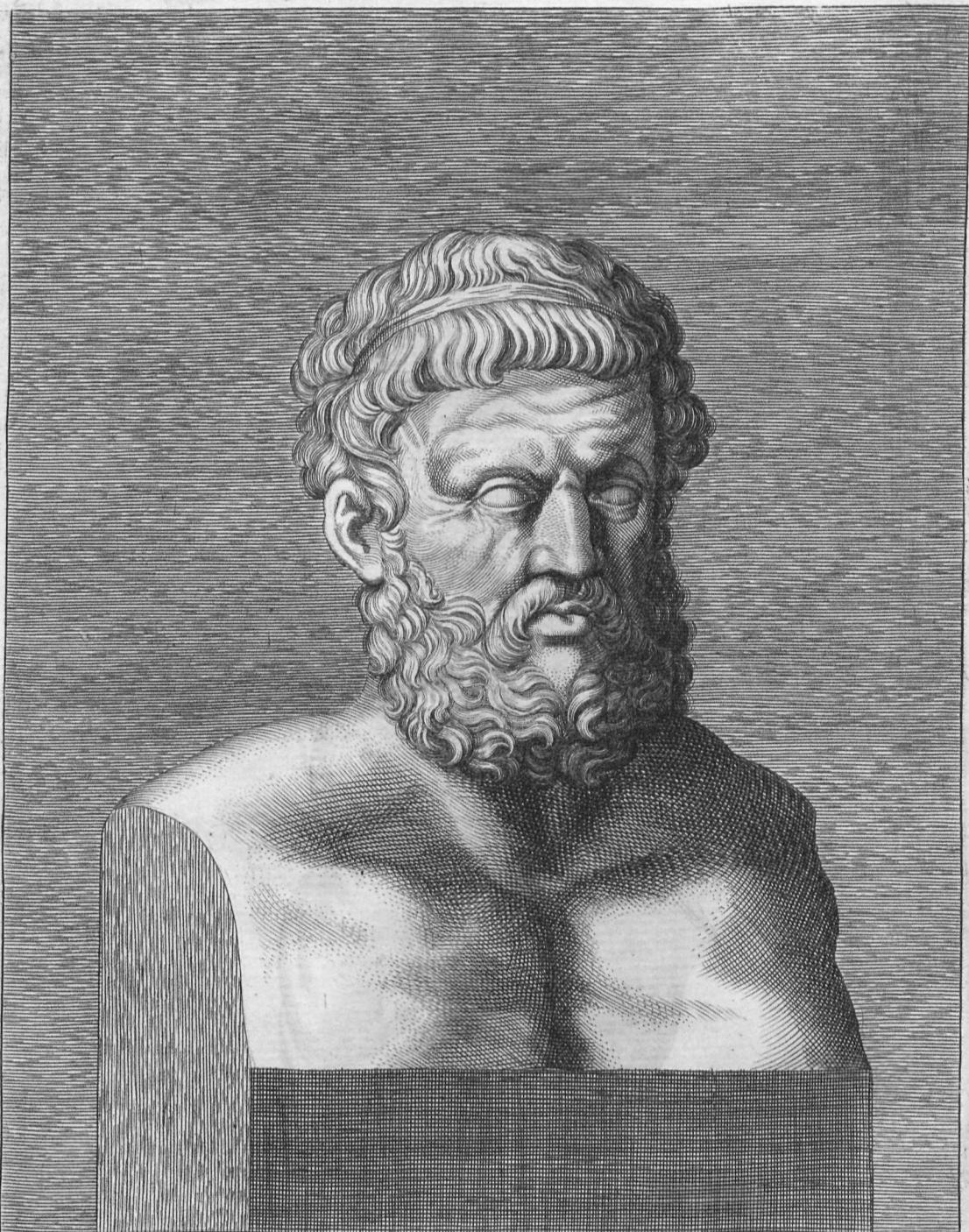
A · P E R S I V S F L A C C V S

Satyricā Poesi clarissimus

Olim in Bibliotheca Iacobi Cardinalis Sadoleti, postea Fulii Ursini

58.

PINDARVS

Nouem lyricorum longè Pindarus Princeps, Apollinis delicium
In cœdibus Iustinianis

RINDARIA

Monstrum pectorum longis fringitum. Hinc est. Ab illius differtur
ad ariam per amorem.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

PINDARVS
Pindari Statua sine capite, temporis ui deformata
Apud Julium Ursinum in marmore

Digitized by srujanika@gmail.com

POSIDIPPVS · POETA COMICVS

In Hortis Montaltis

61.

ΙΩΑΝΝΟΣ

P Y T H E V S
Poeta Colophonius
Ex Fuluū Vrsini Bibliotheca

BIBLIOTHECA
F. von C. G. von
E. A. M. H. P.

ΣΑΠΦΩ
ΕΡΕΣΙΑ

*Nona nec est inter sappho Lyricosque, uirosque,
sed numerum Musis auget et hec decima*

ex schedis Pyrrhi Ligorij in Bibliotheca Vaticana 63.

ΟΦΠΑΖ
ΛΙΣΤΕΣ

Nicht mehr als ein Jahr für die Rückgabe der Leihbücher, nachdem
der Universitätsbibliothek Wien erneut zu führen geworden

Am Ende des ersten Jahres ist eine Verlängerung möglich.

SOPHO
Poeta cothurno, et graui
Apud Julium Vrsinum

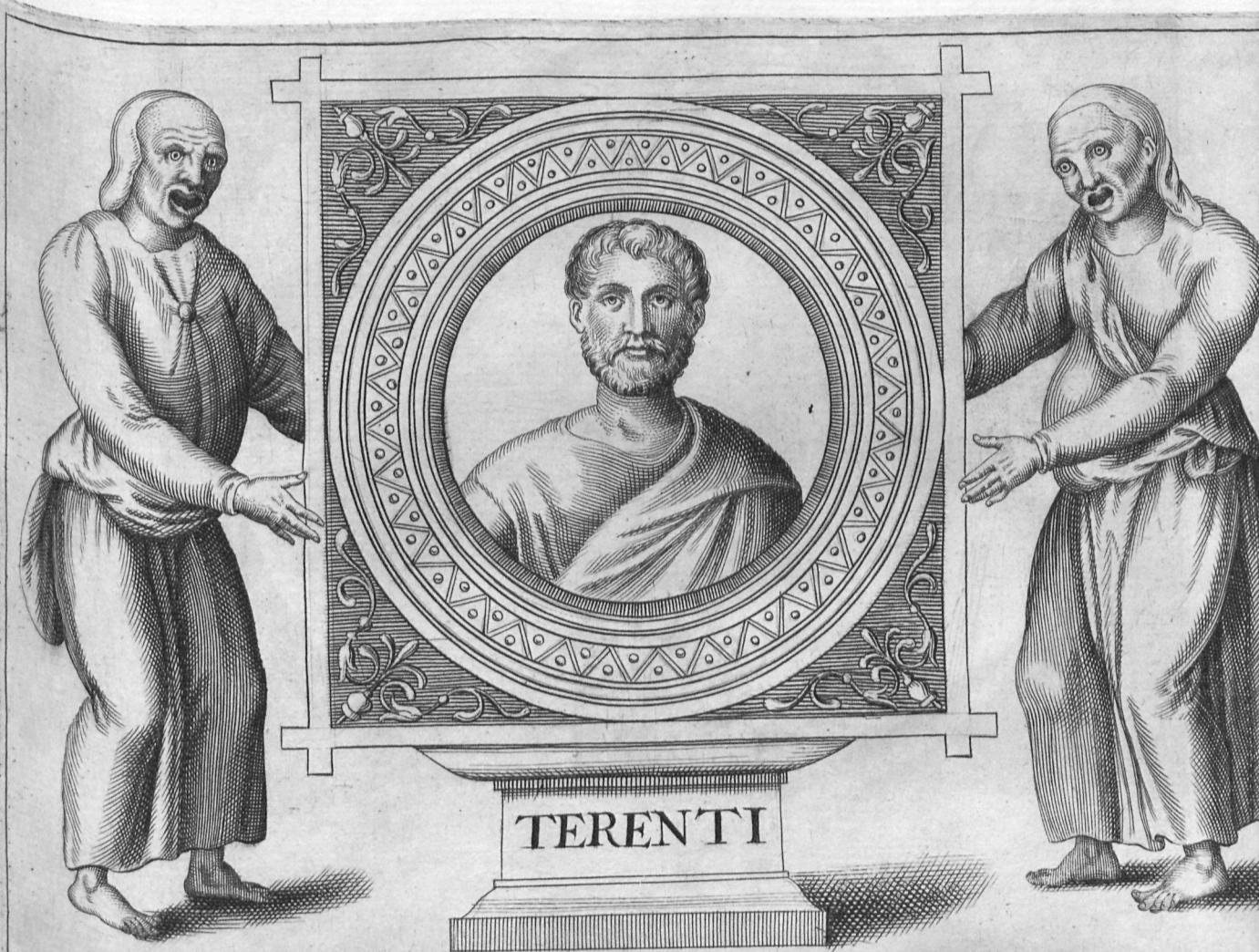
ΣΟΦΟΚΛΗΣ

CLES
itate omnibus Sublimior
in marmore 64.

ZOPHO

Broschüre über die
Vereinigung der
Fakultäten für
Philosophie und
Theologie

P. TERENTIVS AFER

Arte summa, Lectissimaque sermonis puritate inter Latinos Comicos spectandus
Ex uetustissimo Codice Vaticano

THEOCRITVS

Singulari exornatur præconio, quod ipsum in Bucolicis Virgilius sit imitatus

Apud Fulium Vrsinum in marmore

THEOCRITAE

Agathias-Poemata quinque in Prose et in Metre

A New Printed Version in Latin

PVB. VIRGILIVS MARO

Mæonium quisquis Romanus nescit Homerum

Me legat, et lectum credat utrumque sibi

Apud Ful. Virsinum in Nomismate aereō.

67.

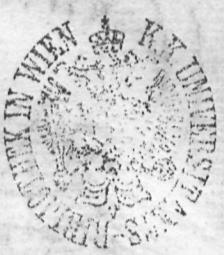

PAB. VIRENTIA. MARO
M. C. M. D. M. C. M. D. M. C. M. D.
M. C. M. D. M. C. M. D. M. C. M. D.
M. C. M. D. M. C. M. D. M. C. M. D.

VIRGILIVS MARO

Apud Petrum Stephanonium in Gemina

AUGUST MARO

BRUNNEN

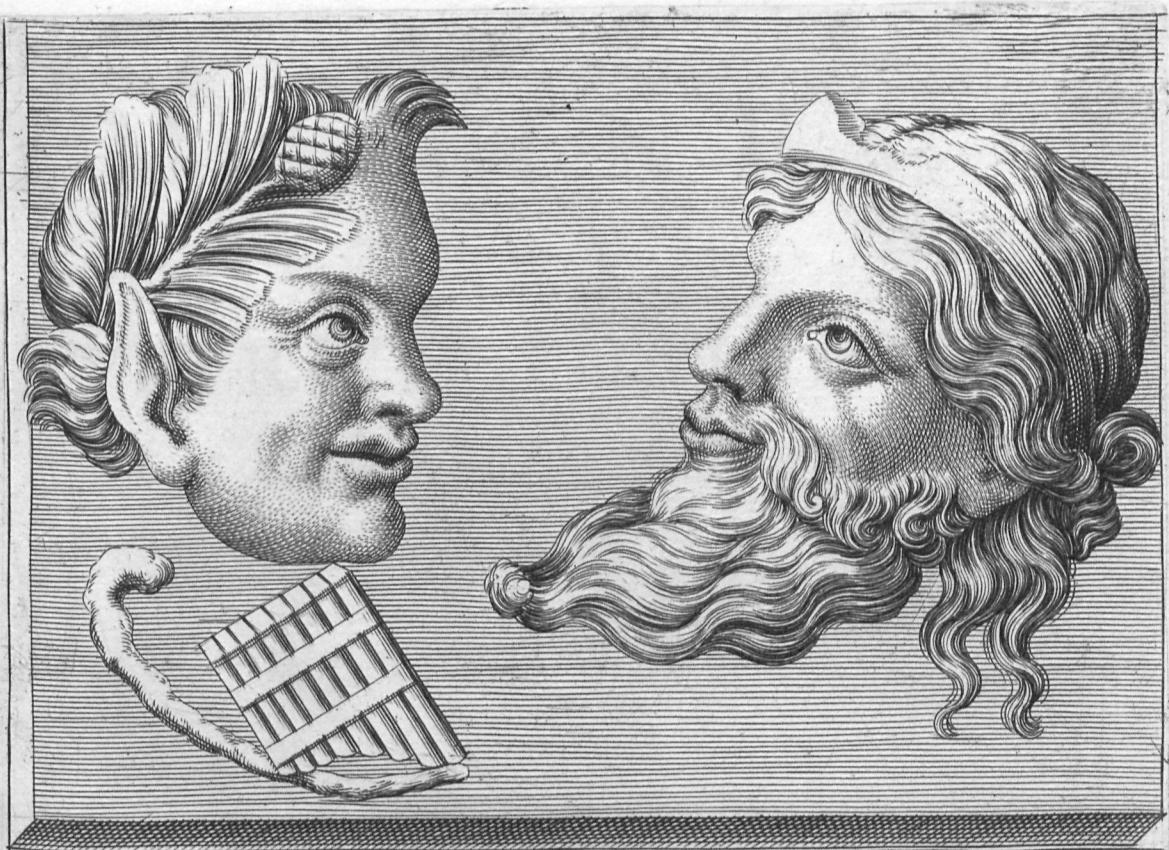
POETA

proposito præmio carmina recitans

A 1309

2011-09-05 14:59:45

SILENI AC DIONYSIACÆ PERSONÆ

I

I N
I M A G I N E S
V E T E R V M
ILLVSTRIVM POETARVM
E X P O S I T I O N E S.
ALC AE V S.

ALCAEV^S Mytilenæus vnuis ex nouem Lyricis , qui apud Græcos celebrantur , æternitati famæ commendatur . Plectrum eius aureum nuncupant Horatius & Quintilianus . Stylo fuit grandi , ac sonoro ; percitus verò Musarum cœstro non armis tantum , sed carminibus etiam suis ad tuendam patriæ libertatem aduersus Tyrannos acriter decertauit , ac de eodem conterraneo suo in hunc modum Sappho apud Ouidium .

*Nec plus Alcæus consors patriæque , lyræque
Laudis habet , quamvis grandior ille sonet .*

Ab Alcæo Alcaicum carmen , quo genere potissimum vsus est Horatius . Eius verò facies desumpta est ex æreo Fuluij Vrsini nummo , quem Mytilenenses percussere : ΑΛΚΑΙΟC ΜΥΤΙΛ Alcæus Mytilenensium . In postica sculptus est Pittaci vultus , vt suo loco recensuimus inter Illustres Philosophos . Populus itaque Mytilenensium hoc monumentum posuit Alcæo , & Pittaco , vt suos præclarissimos ciues summo honore prosequens , se quoque ipsum apud posteros decoraret . Claruit alter Alcæus Poëta Comicus ætate Aristophanis , qui cum eodem Athenis certauit , eiusque extat mentio apud Athenæum , & Pollucem . Sed hæc nostra imago ad celebrem illum Lyricum Mytilenensem , ex inscriptione referenda est .

2. HANACREON.

ANACREON Teius Anacreontici metri auctor, inter nouem eximios Græciae Lyricos adscriptus, suis Odis Musarum mella instillauit, quibus amatorias curas demulcebat. Huius Poetæ imago æneo nummo insculpta, senilem Anacreontis ætatem representat, quam indicat Ouidius:

*Quid nisi cum multo Venerem confundere vino
Præcepit Lyrici Teia Musa senis?*

In altera nummi parte, ut notat Ioannes Faber, Bathilli ab Anacreonte celebrati imago exprimi videtur, si ex literis, quæ in orbe leguntur ΒΑΘΥΛΛΟC Bathyllus intelligatur. Floruit Anacreon temporibus Polycratis Samiorum tyranni, ab eodem in gratiam acceptus, quod versibus suis eum celebraret. Nummus in Fuluij Vrsini Bibliotheca adseruabatur.

A R A T V S.

ARATI Solensis celebre nomen est ob ipsius Phænomena, ac Prognostica ornatissimis versibus scripta. Mirum tanien, ut inquit Tullius, quod Aratus, quamvis Astrologiæ ignarus, adeò eruditè de Astris, deque sideribus scripsérat. Arati, & Chrysippi imagines depromptæ sunt ex æreo nummo percusso à Solensibus ad memoriam, & gloriam vtrorumque suorum ciuium. Nummus verò ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Pompeiopolitarum nomen profert; nam Solos Vrbs Ciliciæ maritima à Pompeio Magno instaurata Pompeiopolis fuit appellata. Arati vultum ab altera Chrysippi facie in aduerso nummi latere expressa ex eo distinguit Faber, quod Aratus ipse Astrologiæ studiosus ad instar intuentis cœlum effictus sit. Floruit Hieronis Regis Siciliæ temporibus, Theocrito equalis. Chrysippum supra inter Philosophos recensuimus.

ARISTOPHANES.

ARISTOPHANES veteris Comœdiæ Poeta inter nobilissimos Comicos Græcos numeratur, sed qui cunctos conuitijs proscindens irrisor, & subsannator, nec ipsi Socrati pepercit, Anito, & Melito suggesterentibus ad exitium Philosophiae parentis, in *Comœdia*, cui nomen est ΝΕΦΕΛΑΙ siue Nubes, cum illudens. Aristophani verò ita cum risu Athenienses proceres increpanti dies est dictus, teste Aeliano, quod ipsorum mores laceraret: quare ipse medium Comœdiæ genus inter veteris dicacitatem, & nouæ hilaritatem inuenit, ac ludricas personas ad risum accommodatas excogitauit. Ipsius herma in Villa Tiburtina Hadriani repertus fuit cum inscriptione ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Eius caput, ut notat Faber, non præfert caluitum, cuius Plutarchus, & ipse Aristophanes in *Comœdia* ΕΙΡΗΝΗ meminere, quare suspicari licet hanc imaginem nondum senili aetate factam.

CALLISTHENES.

KΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΛΥΣΙΜ *Callisthenes Lysimachi* filius. Ioannes Faber Callisthenem intelligit memoratum ab Athenæo, & Suida, qui aliquot eius Comœdias citant, quamuis corruptè apud vtrunque Calliam pro Callisthene scribi afferat. Cuiuscumque verò fuerit hæc larua, capillitum, siue galericulum totius capitis tegumentum de more habet. Aliæ adfines laruæ in gemmis, & lapidibus occurunt Tragico, & Comico apparatu conuenientes. Histriones porrò tanti faciebant suas laruas, quibus famam sibi comparaverant, ut eas in suis monumentis, anulis, insignibusque, etiam adscripto nomine, exprimerent.

EUCHARIS.

EVCHARIS Musarum alumna, nobilis Cantrix ipsa suum in tumulo canit. *elegium*.

DOCTA ERODITA PAENE MVSARVM MANV
QVAE MODO NOBILIVM LVDOS DECORAVI CHORO
ET GRAECA IN SCAENA PRIMA POPVLO APPARVI.

Inscriptio ipsa quæ integra cum imagine exhibetur, ex literis aliqua vetustioris ætatis indicia præbere videtur, ex quibus intelligere licet, ipsam Eucharim primam Romæ apparuisse Græca in scæna. Tunc enim Romani Vates sumptas à Græcis Fabulas latinitate donabant, ac Romana toga indutas producebant in scænam. Cæterum ipsa laurigero diademe redimita est de more Illustrium Poetarum, qui in sacris certaminibus carminum præstantia victores coronabantur.

E V R I P I D E S .

EVRIPIDES Atheniensis, carmine Tragico plurimos sui amatores habuit, famamque Sophoclis in ancipiū reliquit. Vterque Tragædiam ab Aeschilo productam longè clarius illustrauit; Sublimior Sophocles; sententij sensus atque in affectibus mirus Euripides iudicio Quintiliani. Huius Poetæ marmoreus Herma affabré insculptus, à quo nostræ imaginis similitudinem duximus, ex Bibliotheca Camilli Maximi Cardinalis ditissimæ Gazæ Excellentiss. D. Gasparis de Haro, & Gusman, nunc Neapolitani Regni Pro-Regis cum reliqua erudita supellectile, vt aliàs diximus, accessit.

E V R I P I D E S .

IN HAC tabula Euripidis statua exhibetur capite brachijfq; mutilata, eius nomine in basi adscripto ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ. Item herma siue capite, in quo legitur ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ ΜΝΕΣΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ Euripides Mnearchi Atheniensis. Cum his aliud exhibetur Euripidis caput marmoreum adscripto etiam nomine; sed cum ab alijs omnibus eius imaginibus similitudine prorsus differat, Euripidem alium referre opinamur.

HESIODVS.

HE SIODVS in Ascrâ ad radices Heliconis natus Musarum Sacerdos, à Musis suorum carminum consecutus est immortalitatem. Meruit inde grande illud Maronis elogium,

Ascreumque cano Romana per oppida carmen.

Ipsum vnum Maro è Græcorum Scriptoribus in Georgicis est imitatus. Homeri, atq; Hesiodi Poëmatibus nihil antiquius Græci iactant: vtrum verò alter altero natu prior sit, inter ipsos certatur: plurimi tamen consentiunt, ante Romanam conditam aliquo tempore simul vixisse. Longam Hesiodi ætatem hæc nostra imago indicat, eumque extrema senectute obiisse scribit Plutarchus, proverbiumque de eo dici solitum Ήσιόδος γηραιότερος Hesiodo senior.

HESIODVS.

HE SIODI facies, quæ super eius herma exhibetur, desumpta est ex Corniola ouali, prorsus illi similis, quam in antecedenti ostendimus. In ipso verò Herma sine capite legitur ΗΣΙΟΔΟΣ ΔΙΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΣ. *Hesiodus Dij filius Ascreus*. Altera verò eiusdem Hesiodi imago marmorea non adeo senilem eius ætatem repræsentat. Meminit Pausanias eiusdem ænæ statuæ, quam Thespij in foro posuerunt, præter alias eius memoriæ dicatas.

HOMERVS.

VT OMNIA laudum præconia in vnum Homerum congeramus, illud sufficiat, in terris patria caruisse, vt ei cœlum pro patriâ auspicemur, quemadmodum cecinit Sincerus.

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenæ Cedite; iam Cœlum patria Mœzonidæ est.

Sic Homerum inter Mortales, quasi Deorum quempiam suspiciētes, eius diuina poëmata alij Ioui, alij Apollini, alij Musis adscripserunt. Scribit Plinius, Afinium Pollionem, cum veram Homeri imaginem in sua Biblio-

theca coll ocandam inuenire non posset, eam ex ingenio Artificum effingi curasse, vt Musarum Antistitis ementitus vultus hominum desideria expleret. Traditum etiam est cœcum illum fuisse, atque à sua cœcitate ex Melesigena Homerum nuncupatum, vt nostra imago vtroque lumine orbatum, ac supercilijs prominentibus refert, qualem Christodorus eius statuam describit, quam ex versione C.V. Leonis Allatij exhibemus. *Est ergo Bibliotheca, ergo Homerium, scilicet porticus quadrata, templum habens Homeri, ergo simulacrum.* Nam Smyrnæi quoque Homerum sibi acriter vindicant: *ergo nomisma quoddam æreum apud eos Homerium vocatur.* Crispam præterea modicamque barbam habet, quam in vera Homeri imagine probat idem Allatius, vt in sequenti. Tæniâ insuper seu diademate Poëtarum Princeps coronatur.

H O M E R V S.

HOMERI statuam in hac tabula incisam, brachijs, cruribusque amputatis, facie verò, & capite integro, atque à temporis iniurijs incolumi, commendat Allatius in Præfatione ad librum de Patria Homeri, vt quæ non ex ingenio excogitata sit, quemadmodum Plinius de Asinio Polione memorat, sed potius ad similitudinem expolita, atque ad posteros per manus tradita. Comparata enim cum alia eiusdem Vatis in nummo Chiorum, quem hic exhibemus, & cum Farnesiana in antecedenti marmore exhibitâ, similitudine vultus ijsdem proximè respondet, modicâ, & crispâ barba, non longâ, & ad petus propexa, qualis circumfertur in recentioribus nummis contorniatis absque vlla cum Homero affinitate. Chiorum nummus in gratiam Homeri percussus, hinc Sphingem alatam dextero pede lyræ innixam cum epigraphè **XΙΩΝ**; inde eiusdem Homeri sedentis simulacrum vtraque manu carminum volumen in sinu tenentis exhibit adscripto nomine **OMHPOC**: cui prorsus simile in exiguo frusto veteris marmoreæ tabellæ in nostro Musæo adseruamus. Chiorum verò nummi, de quo loquimur, Aristoteles & Pollux meminere, eundemque laudatus Allatius prædicto libro de Homeri Patria illustravit. Cum verò nobiles Græciæ Vrbes Homeri natale sibi contentiosè vindicarent, eius imagines, & simulacra tamquam maius patriæ decus ac gloriæ insigne præferebant. Inter quas Vrbes præter Chium, etiam Smyrna in Homeri venerationem, nunimum æreum percussit Homeri nomine insignitum, quem **OMHPEION** Homereum siue Homericum nuncupatum afferit Strabo. Sedentem Vatem philosophico pallio amictum, dextera ramum,

mum, siue acroterium, maritimæ Vlyssis peregrinationis symbolum, tenetem, ab uno latere nummus ostendit cum nomine ΟΜΗΡΟC: ab alio coronam lauream, in cuius medio legitur ΚΜΥΡΝΑΙΩΝ. Plurimos Amastris Vrbs Ponti nobilissima in huius Poëtæ gratiam nummos signauit, non quod pro Homeri natali contenderet, sed quod carminum, ac sapientiae studijs eidem esset addicissima, vel ut alijs placet, ob Smyrnæorum affinitatem. Horum præcipuus nummus Homeri vultum in anticâ refert, in posticâ verò Fluuij Meletis iacentis simulacrum cum literis ΜΕΛΗC ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ ad comprobandam ipsius patriam Smyrnam, quam Melis alluit, & iuxta quem Homerum in lucem editum asserebant. Inde Statij vulgatum carmen de ipso Vate

*Smyrna tibi natale solum, potusque verendo
Fonte Meles.*

Fluuius dextra lyram tenet ad indicandum Musarum Alumni melos; à Fluvio autem Melete Homerus antea Melesigenes, quasi Meletis Filius fuit cognominatus. Eadem Vrbs Amastris alios duos æreos nummos signauit; quorum alter, præter Homeri vultum ac nomen ΟΜΗΡΟC, Victoriam ex aduerso repræsentat cum laurea, & palma, ac literis ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ; alter ipsius Vrbis Amastris sedentis simulacrum Victoriolam tenentis exhibet cum eadem epigraphe. Quartus nummus hinc Vrbis ipsius turritę, inde Homeri caput repræsentat. Quintus sub Marco Aurelio in antica exprimit huius Imperatoris caput, in postica Homeri diademiati vultum cum titulo ΟΜΗΡΟC ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. Atque eodem studio aliæ Vrbes sub Augustis Homero monumenta posuere. Restat, ut tria Epigrammata, quæ Homeri Hermæ in suis Hortis scripsit Aelianus, referamus quorum primum legere est in Anthologia ex Antipatro in aliquibus varians.

ΟΜΗΡΟΣ

ΗΡΩΩΝ ΚΑΡΥΚ ΑΡΕΤΑΣ ΜΑΚΑΡΩΝ ΤΕ ΠΡΟΦΗΤΑΝ
ΕΛΛΑΝΩΝ ΔΟΞΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΕΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΩΝ ΦΕΓΓΟΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΚΗΡΑΤΟΝ ΣΤΟΜΑ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΝΤΟΣ ΟΡΑΣ ΤΟΥΤΟΝ ΔΑΙΔΑΛΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΝ

Heroum præconem virtutis, beatorumque vatem,

Græcorum gloriæ secundum solem,

Musarum lumen Homerum, immortale os mundi

Totius, cernis banc artificiosam effigiem.

ΟΥΚ ΕΘΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΜΟΙ ΦΡΑΖΕΙΝ ΓΕΝΟΣ ΟΥΔΟΝΟΜΑΥΤΟ
ΝΤΝ Δ ΕΝΕΚΑ ΑΙΑΙΑΝΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΑΦΩΣ ΕΡΕΩ

ΠΑΤΡΙΣ ΕΜΟΙ ΧΘΩΝ ΠΑΣΑ ΤΟ ΔΟΥΝΟΜΑ ΦΑΣΙΝ ΟΜΗΡΟΝ
ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΥΣΑΩΝ ΟΥΚ ΕΜΟΝ ΟΥΔΕΝ ΕΠΟΣ

Non mos est mibi dicere genus, neque nomen ipsum :

Nunc autem Aeliani gratiâ omnia clarè edissero .

Patria mibi terra tuuersa , nomen verò dicunt Homerum .

Est autem Musarum , non teum omne carmen .

ΕΙ ΜΕΝ ΘΝΗΤΟΣ ΕΦΥΣ ΠΩΣ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΣΕ ΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΜΟΙΡΩΝ ΝΗΜ ΑΝΕΚΛΩΣΑΝ ΑΝΑΞ
ΕΙ ΔΗΣΘ ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΠΩΣ ΕΝ ΘΝΗΤΟΙΣ Σ ΑΡΙΘΜΟΥΣΙΝ
ΟΥ ΜΑ ΣΕ ΤΑΥΤ ΕΧΡΗ ΣΕΜΝΕ ΠΟΙΗΤΑ ΦΡΟΝΕΙΝ
ΑΛΛ ΕΓΝΩΝ ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΕΠΕΙ ΤΟ ΣΑΦΕΣ ΔΙΑΦΕΥΓΕΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΦΑΣΙΝ ΘΕΙΕ ΣΕ ΟΜΗΡΕ ΠΕΛΕΙΝ

Si quidem mortalis genitus fuisti, quomodo immortalem te fecerunt

Musæ, & Parcarum Filum reuoluent, ò diue?

Si tandem immortalis, quomodo inter mortales te numerant?

Non hercle talia oportebat de te venerande Poëta sapere.

At verum noui; quoniam certitudo eos refugit,

Hominem te aiunt, diuine Homere, esse.

. H O R A T I V S .

TAM dulce canit Venusina Cithara , vt ex Aonio vertice ad Palatinum collem Musæ deductæ cum Apolline suo ad numerum modulari videantur . Horatius Romanæ fidicen lyræ Pindaricis modis flectens vocales chordas , Thebanum barbiton intulit Ausoniæ primus , Latiasque aures demulxit .

*O decus Phœbi, & dapibus supremi,
Grata testudo Iouis.*

Captus Philippensi bello , Mæcenatis beneficio seruatus , ac penè ditatus , ex hoste , & seruo in Augusti gratiam receptus , Dijs se immiscuit superis . Primus omnium Latinorum versus Lyricos exemplo Græcorum scripsit , Princepsque iure optimo habetur , vt de se ipso prædicat idem Horatius .

*Princeps Aeolium carmen ad Italos
Deduxisse modos.*

Odas sua Carmina appellavit , in ijsque ita excelluit , vt Venusina lucerna cunctis , qui postea in eodem Poëseos genere claruerunt , affulserit . Satyras etiam

etiam acceptas à Lucilio expoliuit, in ijsque tertijs; ac purus magis insurgit. Huius Vatis, quam edimus imaginem ex æreo nummo in eius honorem percusso, atque in Thesauro Reginæ Christinæ adseruato, accepimus, qui tamen nummus contornatus multum distat ab Horatij ætate, sequioribus seculis excussus. Statura fuisse exiguâ atque præcanum, hoc est immaturâ canitie, quin & lippum vsum collirijs ipse refert; quamuis oculorum vitium nullum in hac imagine appareat.

MENANDER.

MENANDER Atheniensis inter omnes nouæ Comœdiæ Poëtas facile princeps, summis præconijs à Quintiliano exornatur, vt qui vel vnuis inueniendi copia, & eloquendi facultate, rebusque omnibus, personis, & affectibus accommodatus, vniuersam vitæ imaginem expresserit. Menandri effigies in rotundo clypeo marmoreo eius nomen incisum habet: **ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ**. In ipsius verò clypei latere aduerso Sophoclis imago similiter palliata insculpta est, quam inde exhibebimus; quorum alter Tragœdię, alter Comœdiæ, principes habitu sunt. Marmor verò, quod vtriusque vultum exhibit, effossum fuisse traditur extra Portam Aureliam in cuiusdam Poëtæ sepulcrali monumento, super quo statua Apollinis cum Musis nouem, Homeri præterea, Euripidis, & Pindari statuæ sequebantur, referente Ioanne Fabro. Huic alia subiicitur sine nomine Menandri effigies; Herma verò capite mutilatus tribus Epigrammatibus in laudem Menandri inscriptus est, vt alter Homeri Hermes exhibitus, quorum auctor creditus est Aelianus. Quare facile conijicias, vtrumque Hermam in Villa ipsius positum fuisse, vt supra ad Homeri imaginem adnotauimus. Menandro extinto statuam Atheniensis in loco celebri, quâ ex Piræo Athenas itur, posuere, aliaque Constantinopoli in Gymnasio à Christodoro in Epigrammate celebratur.

MOSCHION.

MOSCHIONIS Poëtæ Comici Comœdiarum non semel Stobœus, & Clemens Alexandrinus meminere. Eius statua marmorea, quam sedentem exhibemus, extabat apud Fulvium Vrsinum, in cuius basi nomen **ΜΟΣΧΙΩΝ** legitur. Alius fuit Moschus Poëta Syracusius in Sicilia natus, Bucolici Carminis

minis scriptor, qui post Theocritum vixit; atque Amorem fugitiuum pinxit
potius quam scripsit.

OVIDIUS.

PVBLIVS OVIDIUS NASO Pelignæ gloria gentis, iucundissimus Venerum, Amorumque lusor, idemque sœui exilij sui dulcis modulator; tum blandis, cum tristibus modis, siue ad ripam Tybridis, siue ad Geticum litus, semper in medio Helicone suavi resonans melo: hoc uno tantum infelix, quod suo perijt ingenio.

Aereus nummus Ouidij hinc eius caput exhibet cum epigraphe ΟΥΙΔΙΟΣ ΝΑΣΟΝ *Ouidius Naso*; inde cuiusdam Menandri Parrhasij caput representat. **MEN** . . . **ΑΣΙΟΥ** Menandri Parrhasij, qui huic præstantissimo Vati deuotus tale monumentum posteritati commendauit. De hoc Ouidiano nummo sic Clariss. Sphanhemius in suis Dissertationibus: *Vt leuis terra sit huic Parrhasio, qui sacros vultus Musarum, Venerumque omnium Sacerdotis intercidere non est passus, quos bona cum Augusti venia omnes Musis Gratiasque initiati in sacrarijs suis recondant.* De Ouidij imagine cum hederacea corona sic ipse conquerens in Tristibus:

Si quis habet nostris similes in imagine vultus;

Deme meis hederas Bacchica ferta comis.

De alia eiusdem Ouidij effigie in Gemma anulari sculpta; auroque inclusa sequitur Poëta in ead. Elegia.

Effigiemque meam fulvo complexus in auro,

Cara relegati, que potes, ora vides.

Nicolaus Heinsius eximum huius sæculi decus in nouissima Nasonis sui editione primus ex hoc nummo Ouidij vultum expressit, typisque edidit exditissima veterum Numismatum Gaza congesta à Felicia Rondanina præsc̄ nobilitatis, ac probitatis Romana Matrona, parique eruditionis fama illustri. Quamuis autem in hac imagine laurea, seu tenia incertis notis appareat vetustate consumpta; laureatam tamen effinximus, qualem ex eodem nummo ipse Heinsius suæ editioni præposuit.

P E R S I V S.

AVLVS PERSIVS Flaccus Eques Romanus Volaterris natus carmine Satyrico ita inclaruit, vt in Musarum contubernio receptus, Romana hedera caput redimiri sit meritus. Maximum gloriæ præmium, quamuis vno libro consecutus est. Quare de ipso Martialis.

Sæpius in libro memoratur Persius uno,

Quam leuis in tota Marsus Amazonide.

Floruit sub Claudio, & Nerone Principibus, summus Horatianæ Satyræ imitator, ac omnium, qui post ipsum in eo genere se exercuerunt, cum Iunio Iuuenale pari fama illustrissimus. Tabulam marmoream cum Persij imagine, ex qua hanc nostram ducimus, primò in Iacobi Sadoleti Cardinalis Bibliotheca, inde in Fuluij Vrsini Musæo visebatur, qui eam in suis Virorum Illustrium Imaginibus recensuit. Idem Sadoletus homo omnium suæ ætatis eruditio[n]e, ac doctrina clarissimus, sibi persuaſum habuit, vt refert Faber, hanc esse Persij effigiem, cùm propter hederam, qua Satyrici Poëtæ coronari solebant, tūm propter Cornuti, seu Probi de eodem testimonium, eius modestiam, pudoremque exprimentem. *Fuit enim Persius moribus lenissimus, ac virginali quadam verecundia, formaque modesta, ac pulchra.*

P I N D A R V S.

PINDARVM aurea cithara sonantem, nouem totius Græciæ præstantissimorum Lyricorum longè Principem Regio capitis decore vniuersus Parnassi chorus, suusque Apollo coronat. Spiritus magnificentia, & beatissima rerum, verborumque copia, teste Quintiliano, admirandum, propter quæ Horatius eum meritò credidit nemini imitabilem. Fama tenet, Pana Deum, illum Pastorum, saltando, chorumque ducendo in montibus, passim decantasse hymnum, quem in eius gloriam Pindarus conscriperat, Apollinique in delicijs fuisse, partemque immolationum ab ipso accepisse. Quare Sacerdos tanquam diuinitatis compotem in sacrificijs palam in clamando, Pindarum ad cænam Dei vocabat. Eiusdem Vatis ex Marmore caput, quod olim in Herma extabat, ex Iustinianis Aedibus, primus in sua Ichnographia edidit Ioannes Angelus Caninius Pictor Antiquitatum studiosus, ac delineandi arte peritissimus.

PIN-

PINDARVS.

PINDARI statua marmorea, cui temporis iactu caput auulsum est, super basi stat, adscripto nomine ΠΙΝΔΑΠΟC. Lyram seu Barbiton, seu quid aliud vtraque manu tenet, quod vetustate disruptum, non satis intelligi potest. Ob Pindari præstantiam plurimos ei dicatos fuisse Hermas, &c. Statuas in Bibliothecis, ac Gymnasijs credibile est: æream verò ipsius sedentis, habentisque lyram; & diadema, ac in genibus complicatum libellum refert Aeschines in Epistolis.

POSIDIPPVS.

POSIDIPPVS CINISCI Filius Cassandriæ in Macedonia natus, à Menandri excessu in noua Comœdia Princeps est habitus. Ipsum Agelius recenset inter celebres Comicos Græcos, ex quibus in Latium Romani fabulas vertebant: *Comœdias lectitamus nostrorum Poëtarum sumptas, ac versas de Græcis Menandro, ac Possidio, aut Apollodoro, aut Alexide, aut quibusdam item alijs Comicis.* Lilius Giraldus de Poëtarum Historia, ut notat Vossius, pro Possidio legendum, Possidonio aduertit, qui Menandro subiungitur. Apud Suidam verò Posidippus memoratur, qui xxx. fabulas reliquit. Alius ab hoc Posidippus floruit Epigrammatum scriptor, quem citant Athenæus, Scholiares Apollonij, & Stobæus à Vossio relati. Eius statua marmorea Romæ extat in Hortis Montaltis, nunc Eminentiss. Principis Cardinalis Pauli Sabelli, in cuius basi legitur ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ Posidippus.

PYTHEVS.

PYTHEI sedentis volumenque carminum tenentis Imaginem Colophonij in Nummis suis expresserunt, adscripto nomine ΠΥΘΕΟC, quem celebrem fuisse Poëtam indicat Musa cum musico instrumento in aduerso nummi latere signata. Idemque Colophonij complures alios insignes Vates, atque apprimè Homerum sibi vindicarunt. Alius in Tesei vita Pytheus memoratur à Plutarcho Trozeniorum Princeps, doctrina ac sententijs illustris, cuius sa- pien-

Pientiam secutus est Hesiodus. Pythei nummus, in eius honorem à Colophonijs percussus, extabat olim apud Fuluium Vrsinum.

S A P P H O.

SAPPHO POETRIA Mytilenes nata inter Lyrici Carminis Græciæ nona, quin inter nouem Musas decima in illo veteri epigrammate adnumeratur.

*Nona nec est inter Sappho Lyricosque, virosque,
Sed numerum Musis auget, & haec decima.*

Plectrum fuisse Sapphonis inuentum, & Sapphicum quoque metrum ab ipsa denominatum fertur; immò & Aristoxenus harmoniam Mixolydij ab ipsa repertum scribit. Claruit Olympiade XLII. quo tempore Alcæus Lyricus & ipse Mytilenæus floruit. Cum Sappho è Leucade in mare se præcipitasset, submersa periret, atque in eius memoriam, imaginem nummis suis Mytilenenses insculpsérunt, vt Aristoteles, & Pollux meminere. Vnus ex his nummis argenteis ex Cardinalis Farnesij Bibliotheca in hac tabula expressus est, qui ab uno latere eius vultum exprimit, ab alio Sepiam Piscem cum litteris ΜΥΤΙΛ Mytilenorum. Herma verò, quem inscripto nomine ΣΑΠΦΩ ΕΡΕΣΙΑ simul exhibemus, ex Pyrhi Ligorij V. C. ac de Antiquitate meritiissimi Schedis in Bibliotheca Vaticana adseruatis depromptus est.

S O P H O C L E S.

INTER OMNES sublimior in pretio est Sophoclis grauitas, & cothurnus. Quanti eum fecerit Maro, satis illo indicatur elogio ad Augustum.

Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno.

Quin eum diuinum Poëtam vocat Cicero. Claruit cum Euripide Olympiade LXXVII. cum quo simul Tragœdiam ab Aeschilo traditam omnibus numeris absoluit. Hæc Sophoclis imago in marmoreo clypeo sculpta extabat apud Fuluium, in cuius inferiori ambitu inscriptum est nomen ΣΟΦΟΚΛΗΣ. In eiusdem verò clypei aduerso latere Menandri Comici effigies cernebatur; hic Comœdiæ, ille Tragœdiæ Princeps, vt in Menandro adnotauimus. Ad nonagesimum quintum ætatis annum peruenisse Sophoclem scribunt, quibus exactis mortuus est infelici successu, cum vuæ acinus eius fauces, ac spiritum interclusisset.

TERENTIVS.

PVELIUS TERENTIVS AFER, cuius argutis tibijs Thalia resonat nomen, non solum è seruitute carminum præsidio manumissus, ac libertate donatus est; verùm etiam Scipionem illum, qui Africa deuicta Africani cognomen meruit, amicitia sibi arctissimè iunxit. Andriam primam è suis Comœdiā iussu Aedilium ante Carionem in lectulo cœnantem recitare aggressus, quòd contemptiore vestitu esset, humili subsellio resedit; at dicendo probatus, statim à Carione inuitatus est, vt secum accumberet, atque vnā cœnaret. A Scipione ipso, ac Lælio se in suis Comœdijs scribendis adiutum ipse fatetur; quamobrem eius stylus summa arte, ac puritate nitens, pedestris Comœdiæ oratione superior habetur; factumque est, vt quantum optimo dicendi genere Terentius Plauto præcedit, eò magis Plautus facetijs, & salibus Terentio anteponatur. Hic post editas suas Comœdias, euitandę reprehensionis causa, quòd Menandri, & Apollodori alienas fabulas edidisset, ab Urbe discedens, centum & octo Satyras, & fabulas ex ingenio composuit, quibus rediens Romam naufragio amissis, dolore, ac tædio perijt.

THEOCRITVS.

THEOCRITVS SYRACVSIVS patriam habuit Trinacriam Bucolici carminis parentem; ipse verò in hoc Poëmatis genere omnium Princps, adeò præ cæteris excelluit, vt sua Eidilia Eclogarum nomine Virgilius sit imitatus. Venustissimus, ac iucundissimus cantor, quamuis humiles, ac pressas ad fistulam modulatus sit Pastorum, & Agricolarum cantilenas, & colloquia, in quibus etiam grandiori sono sublimiores res & personas repræsentat. Eius caput folijs pineis coronatur, vel quòd Pinus arbor sacra sit Pan-Pastorum Deo, cui & ipse Theocritus sua Eidilia sacrauit; vel quòd in certaminibus de Moscho, & Bione suis conterraneis Bucolico carmine victoriam retulerit. Viguit sub utroque Ptoleniæo, Lagide, ac Philadelpho, eiusque imago in Clypeo marmoreo sculpta extabat in Fuluij Vrsini Bibliotheca.

VIRGILIVS.

MAGNI IOVIS FILIAE, quæ semper virentis Heliconis montem incolitis, vos edite cantus, ducite choreas, dum nostro Parnasso rediuius se Palam

palam exhibet alumnus ille vester , diuinus ille Maro , qui per Ausonias oras
Troiani Herois suscitans arma, prepetibus pennis æthera concedit, ingentique
sono ipsum pulsat Olympum. Vix Aeneidos diuini poëmatis carmen dicere ag-
gresso, adeò volucris prænuntia euolauit fama , adeò clarum eius nomen afful-
fit, vt Homericæ lampadi claritatem ademerit . Quamobrem fatidico plaudere
cantu ad hos numeros non veritus est Propertius .

Cedite Romani Scriptores, cedite Graij.

Nescio quid maius nascitur Iliade.

Hanc Virgilij imaginem cum larua alata super mensa exhibuit Faber ex
ære Fuluij Vrsini nummo, penes quem alia extabat in Amethisto : aliasque
duas , alteram in corniola , alteram in marmorea tabella describit idem Faber .
Ad quas confirmandas, & aliam prorsus similem, at sine larua, ex vetusto Codice
Augustæ Vindelicorum, vt in subscripto inibi titulo delineatam affirmamus .

VIRGILIVS.

VIRGILII SEDENTIS imaginem ex antiqua Gemma Petri Stephanonij
desumpsimus . Dicenti similis manum è pallio exerit . Quòd si ipsi in theatro
heroicum canenti Martis Populus venerabundus assurrexit , nunc amplissimo
omnium gentium spectaculo eius resonantes Camœnas Orbis vniuersus ve-
neratur .

TRAGOEDVS siue COMOEDVS.

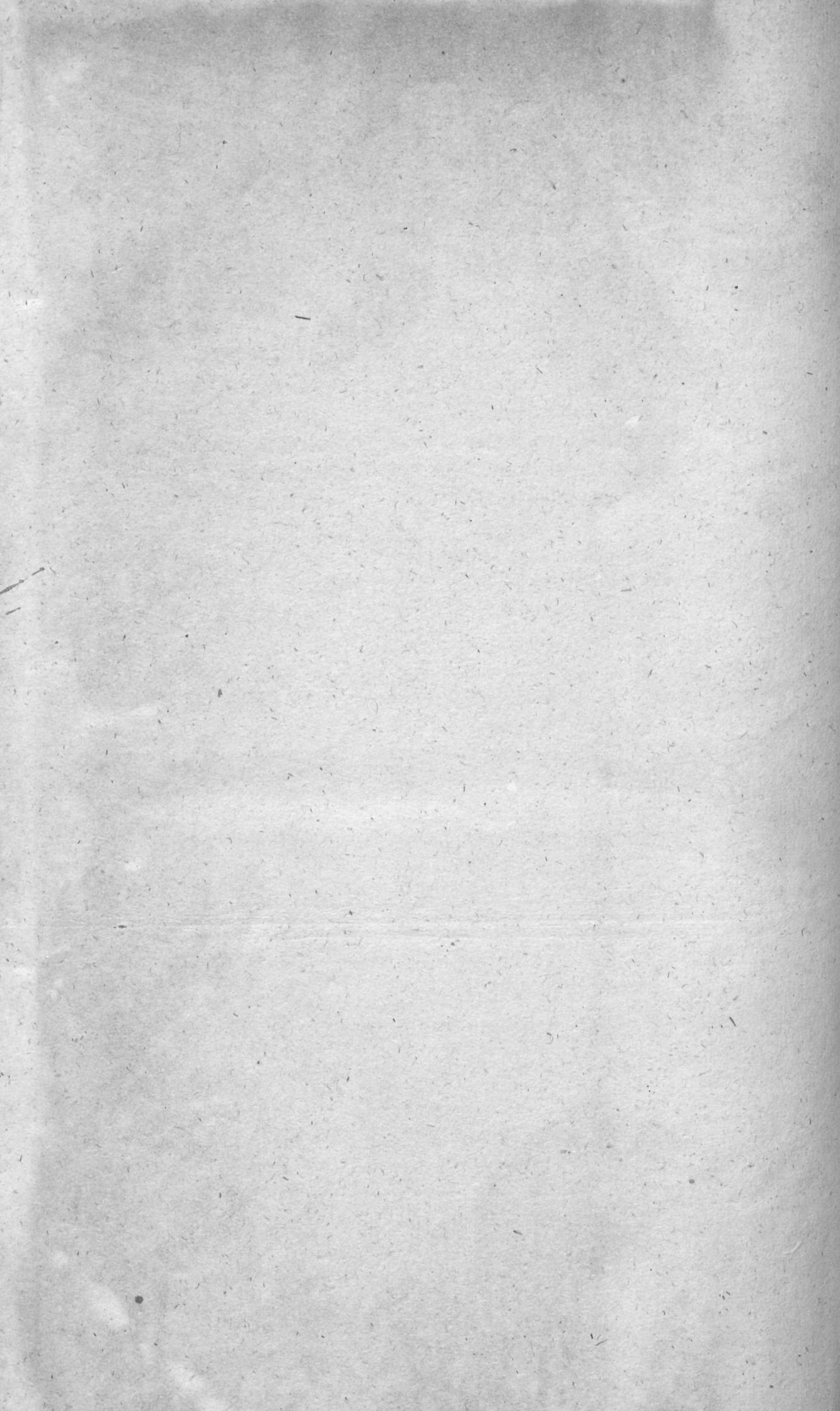
TRAGOEDVS siue COMOEDVS , siue quis alias Vates in Proscenio,
aut Orchestra spectatus , brachium dicentis gestu protendit , volumenque car-
minum manu tenet : quo habitu in vetustis marmoribus non semel Poëtas
cum Musarum choro appictos conspicimus , vt iij qui publicè sua poëmata pro-
nunciaffsent, ac de corona contendissent, monumenta relinquerent. Etenim non
Græci tantum quatuor magnis illis certaminibus , sed & Latini suis Ludricis
Quinquennalibus, Capitolinis, Quinquatrijs, alijsque decertabant , in quibus
Poetæ apprimè in theatro omne genus carminum ad æmulationem recitabant.
Sic Euripides in Tragicis cum Sopocle, in Comicis cum Philemone Menander.

Victoriae præmia in nostro marmore ostendunt vasæ duo, ac patera vna su-
per abaco , aut armario encarpiis lauro contextis exornato ; nam in sacris cer-
taminibus non palmæ , & coronæ tantum, sed crateres, & phialæ , & po-
cula victoribus proponebantur . Initium huius moris sumptum in Bucolicis di-
scimus

scimus ex Theocrito, ac Virgilio, apud quem Menalcas de cantu cum Dameta contendens, poculum ponit fagineum *diuini opus Alcimedontis*. Crateres etiam phialas, & pocula, prima & secunda præmia à Baccho fuisse constituta in funere Opheltis refert Nonnus in Dionysiacis. Huius Græcanici moris Romanis ludis exemplar testatur Neronis nummus de sacris Certaminibus à se Romæ constitutis, in quo exhibetur mensa phialam, seu craterem, & coronam sustinens cum epigraphe CERTA. S. QVINQ. ROM. CO. *Certamina sacra quinquennalia Romæ condita*. Cum autem Nero Musicæ, ac Poëticæ in scenâ gloriam sibi auspicaretur, præter coronam, aureum craterem proposuit, qui in mensa depictus est. Crater verò in nostra tabula expressus ex Cymbiæ forma Cymbium esse videtur; nam inter varias Cymbiorum descriptiones Athænæus ex Didymo Grammatico Cymbium refert vas esse oblongum, forma angustum, & naui simillimum ab hoc non admodum differens.

Præterea in nostra tabula appositus est virgæ titulus, & volumen, in quo Auctoris, & fabulæ nomen inscribebatur, quò attentior esset populus ad spectandum; nam, vt aduertit Scaliger Poëticæ primo, titulus non pronunciabatur tantum ab eo, qui modos faciebat, sed etiam proponebatur in Proscenio argumentum sub titulo grandioribus litteris descriptum.

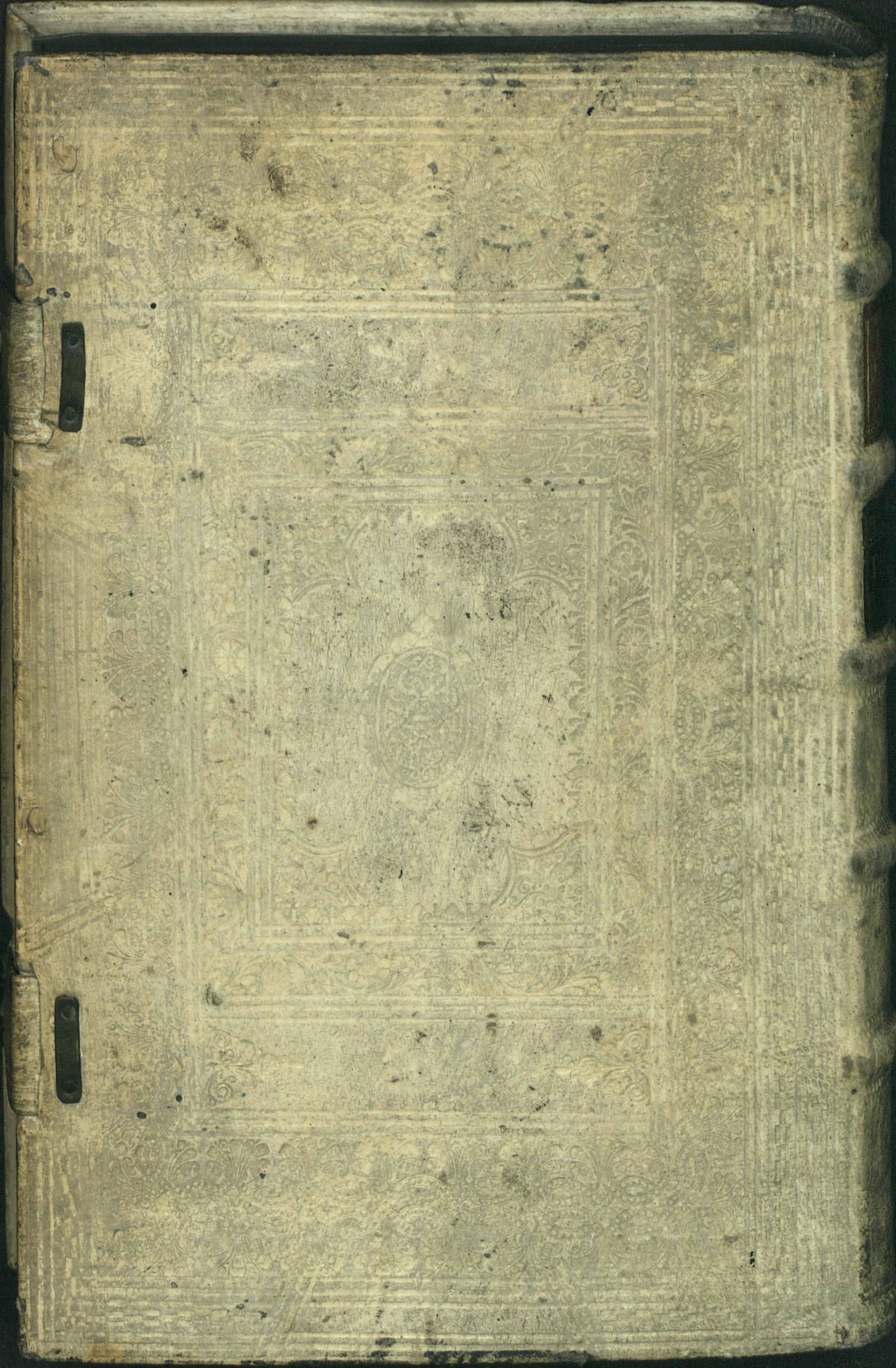
E conspectu verò huius Poëtæ stantis, alter ante mensam sedet, nudata superiori corporis parte, pallioque ad crura demisso, manu tenens laruam è mensa detractam, quam intuetur. Super mensa positæ sunt aliæ duæ laruæ cum fascia, seu volumine. Ad hunc Comœdum sic laruam intuentem facit Plinij locus de Marco Ofilio Hilario Comœdiarum Histrione, qui cum populo admodum placuissest, die natali suo, conuiuio exhibito, personam eo die usurpatam intuens, coronam è capite suo in eam transtulit, talique habitu rigens, nullo sentiente, expirauit. Tanto in honore Histriónibus fuere personæ vt theatralis applausus gloriam illis quasi acceptam referrent. Primam laruam barbâ atque hiâtu & supercilio grauem ad Histriones Comicos pertire comperimus ex alijs, quæ expressæ sunt in antiquo Terentij Vaticano Codice, quarum exemplar exhibuimus in ipsius Terentij imagine. Secunda laruâ radiatâ coronâ insignis, Tragœdiæ propria esse videtur, vt discimus ex Polluce de Vestibus Tragicis & Comicis: *Tiara, vitta, redimiculum, mitra*. Noster verò Poëta in Orchestra seminudus, & absque stola depictus est, demisso ad crura pallio more Græcorum, qua nuditate non solum Antisthenem, & Cynicos detecto pectore conspicimus, sed etiam preclaros Philosophos, Oratores ac Poëtas; Pythagoram, Demosthenem, Euripidem, Moschionem, aliosque. Virga etiam humi abiecta est, quam ad Comicas personas, pertinuisse constat.

UB WIEN

+AM363369309

www.books2ebooks.eu